

DOMOVINA

Izhaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., pol leta 1 gld. 50 kr., za četrto leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celji.

Državni zbor — Slovenci!

Pomladanski vetrovi se igrajo s črno žoltimi zastavami nad državnozbornsko palačo in notri se igrajo poslanci. Igra se velika igra za blagor ali neblagor države. Burna vremena so ponehala in neki mir, treznost vlada v zbornici. Po dolgem času, ki je videl dvoje ministerstev pasti in zopet dvoje vstati, doživeli smo zopet mirne seje. Dobro znamenje, ali kaj bo prihodnost? Če se ne bode zbornica spreminjala kakor pomladno nebo? Bog ve?

Mi mislimo in upamo, da bo zmagala treznost, parlamentarna dostojnost nad političnim frkolinštvom, katero je tako ponižalo naš parlament pred očmi drugih držav. Ponižali so Avstrijo, da ji bo višje Prusija, za katero delajo in na katero kažejo in bodejo kazali, češ, pod to krono, pod to vlado je boljše! Vse nemštvo, avstrijsko misleče nemštvo se je obrnilo od Wolfa in sodrge. Vsi poslanci zastopajoči interese nemštva so se obrnili od Schönererjancev in pustili to vredno petorico razgrajčev na cedilu.

Kaj je temu vzrok? Velika industrija in veleposestvo, ki sta v prvi vrsti materijalno odvisna od rešitve sedanjega kritičnega položaja; sta se prva obrnila k desnici ali bolje rečeno k vladi in sta se odpovedala parlamentarnemu bobnanju in kričanju. Nagodba dosežena ali ne-dosežena, to je poljedelstvu in industriji — in seveda tudi državi isto, kakor: milijoni dobljeni ali zgubljeni in sedaj se pravi delati v parlamentu ne več po ulicah. Poulično politiko so prepustili pruskim špijonom gori s češke meje, ki godejo v državni zbornici menažerijski kvintet.

Delovanje v parlamentu je nekako zaspano in ne gre nič kaj od rok. To pa deloma zato, ker vlada, obstoječa iz najrazličnejših elementov, doslej še ni pokazala svoje prave barve in so torej stranke druga proti drugi, kakor tudi proti vladi nezaupne, — deloma pa zaradi tega,

ker se nobeno večje državno vprašanje ne more pred bližajočimi se velikonočnimi prazniki rešiti. Če naj sploh kaj navedemo, je vredno omeniti interpelacije našega gospoda poslanca viteza Berkse, da naj se odpokličejo naši vojaki s Krete. Na to interpelacijo je vlada hitro odgovorila z dejanjem ter je naznanila vsem vele-silam, da odide tekom prihodnjega mesca avstrijsko vojaštvo s Krete.

Najvažnejše delo, jako trd oreh, čaka zbornico po Veliki noči: nagodba z Ogrsko. Rešena mora biti do 1. maja t. l., ker je le do tačas v veljavi interimna naredba po zloglasnem §. 14. Od ugodne ali neugodne rešitve tega vprašanja je odvisen obstoj monarhije. Jedro orehovo je dobro, le oreh je treba streti in jedro previdno izluščiti.

Vse parlamentarne stranke so označile svoje stališče napram nagodbi, napravile so že račun, kaj dobe če se nagodba doseže, zopet druge že delajo križe nad Avstrijo in jo v duhu kosajo in kosce mečejo lačni materi Germaniji in še bolj lačni liberi Italiji v usta. Mielin, da so se tudi naši gospodje državni poslanci že odločili. A vendar si ne moremo kaj, da jim ne bi položili na srce par naših želja, da jih ne bi opozorili na najbolj pereče rane na narodovem telesu.

Grof Thun je vedel naše poslance si v toliko pridobiti, da mu ne bodo delali preglavic. Prijazno jih gleda skozi svoj monokelj, se jim smeji in kaže svoje lepše zobe; a svarimo naše poslance pred tako prošnjo in zahvalo za glasovanje o nagodbi. Osebnost v stran! Rajše naj zgine Thun in njegovi koteleti, kakor je zginil Gautsch, mesto da bi trpel še narod nadalje. Rešitev mora priti. — Čas, da se kaj doseže je ugoden in potem bo minulo zopet nekaj časa, dolga perijoda, da pride tako važno vprašanje na dnevni red. Z vsemi silami delajo Nemci, da

izbijejo in izkujejo iz nagodbe materijalnega in narodnega dobička za se, in zaradi tega pridno zavlačujejo vso stvar. Sedaj ko so baje dobili nekaj garancije, sedaj bodo molčali. Bog zna, kaj jim je grof Thun obljubil. Toliko vemo, da za svojo podporo se ne bodo zadovoljili s tem, da je njih pristaš Bärnreither postal član Thunovega kabineta. Ker pa pripadajo tej stranki mnogi hudi sovražniki Slovanov in posebno še Slovencev, moramo paziti, da ne bomo ravno mi trpeli na račun nemških veleposestnikov. Boljša je v tem slučaju najostrejša opozicija, kakor kako ugodno glasovanje. Maščevanja se nam ni bati, ker slabše kakor se nam godi sedaj, se nam sploh goditi ne more.

Prva in največja naša zahteva je, da naj se po naših uradih, šolah in cerkvah ne germanizuje in italianizuje. Govori se mnogo o pravici; a v resnici uživajo pokrajinski Slovenci isto narodno svobodo (?), kakor so jo v eri: Bach, — Beust, — Auersperg. Konkretnih slučajev o šolah in cerkvah nočemo navajati, ker so se posebno v zadnjem času bičali po vseh naših časopisih in tudi v našem listu. Cerkev, šola in urad to je celo politično torišče. Če se nas zatira tu, se nas zatira povsod. Ko bi bila še robot, bi morali še osebno robotati vladi in Nemcem.

O naših uradih govoriti, to je že težka stvar, posebno če hoče človek kako novo nerednost ali nerodnost na dan spraviti. Pisati o vseh obstoječih krivicah, ki se nam po uradih godé, le površno bilo bi preveč. Omenimo naj le neoznačljivo postopanje pri vladi glede novoletnih imenovanj. Poslanci naši naj povedo vladi, da hoče narod imeti zadoščenje za te krivice, ki se morejo kmalu odpraviti.

Novoustanovljeno okrožno sodišče v Mariboru ima le par mož, ki so Slovincem prijazni, čeprav zna ta ali oni kaj malega slovenski. Z veliko silo se je doseglo toliko, da je v vsakemu

LISTEK.

Križ in polumesec.

Češki spisal F. J. Andrišek, prevel Podravski.

Ni kazalo družega, nego odločiti se, kam imata kreniti, da bi bila varna pred Turki.

„Le urno k Balkanu“, svetuje Tomič; „tam so gotovo že Rusi. Če dospeva k njim, pa sva na varnem.“

„Torej k severu!“ odloči Ivo.

Otožna in težavna je bila ta pot. Kamorkoli je stopila njuna noga, povsod sta naletela na razdejanja, ki jih je povzročila razbrzdana divjost krutih mozlimov. Požgane vasi so tožile krivico modrojasnemu nebu, in zakajene razvaline so glasno klicale maščevanja. Polje je prazno, ker ga nihče ni obsejal iz strahu pred Turki; samo plevel raste na njem. Kje so pridni in marljivi prebivalci? Može išči na bojiščih, ženske in otroke v gorah, ali pa tam daleč v ječi.

„Ha hoi, — kaj drvi tam? Nekoliko arabskih konj stopa drug za drugim; na njih je naloženo žito ter ženske z otroci. A za njim se peljajo v dveh kočijah zagrane Turkinje. Tropa oboroženih mozlimov koraka urno poleg karavane.

„Kaj neki to pomeni?“ čudi se Ivo. „Urno si ovij motvoz okolo rok!“

Komaj dospejo skupaj, vstavi Ivo popotnike.

„Kam greste?“ vpraša brez okoliščin.

„V Stambul (Carigrad)! Obrni se ter beži, — Rusi nam sledé za petami!“

„Aj, torej bežite pred džauri?“ nasmehne se Ivo. „A kje so sedaj Rusi?“

„Ako še greš naravnost pol dneva, pa pa-deš v njihove roke. Vrni se z nami, ako ti je življenje drago!“

„A dolžnost?“ vpraša Ivo, pokazavši jetnika. „Sultanov vojak se ne boji nevernikov. — Idi!“ spodbode tovariša.

Popotniki so zginili.

„Rusi zmagujejo,“ nasmeji se Ivo. „Za to pa beže Turki. Saj kmalu poizveva resnico.“

Čim dalje sta prijatelja korakala k severu, tem več popotnikov sta srečala. Ni kazalo torej korakati po oživljeni vojni cesti, kajti po njej so korakale tudi nekatere čete redne turške vojske. Naša ubežnika sta torej krenila s ceste ter korakala po praznem polju proti Balkanu.

Še le drugo noč je zagledal Ivo na oddaljenih višinah množico ognjev. Po nekoliko ur trajajočem potovanju bilo mu je že mogoče raz-

ločiti nešteto množico tam gomazečih ljudij. Ali so to Turki, ali Rusi, tega ni mogel spoznati nobeden. Tomič je svetoval največjo pozornost; bal se je, da bi zopet ne prišel sovražniku v roke. Toda Ivo se za to ni zmenil, marveč silil tovariša neprestano naprej. Proti jutru sta legla oba utrujena ob potoku, okrog katerega je rastlo gosto vrbovje. Ko se nekoliko okrepcata, napotita se dalje. Komaj pa sta se vlegla, predrami jih urni topot mnogih konj, dirjajočih tesno ob vodi na nasprotnem bregu. Ivo previdno dvigne glavo, da bi se prepričal, ali je to prijatelj ali sovražnik. Toda komaj je pogledal čez vodo, zablistalo mu je pred očmi in mimo glave mu je zažvižgala krogla.

Urno sede. „To so prijatelji“, spregovori. „Prijatelji!“ zakliče Tomič ter skoči po koncu kakor jelen. Dvignivši klobuk, jame ga vrteti, klicajoč: Zdravstvujte, bratje. Živio!“

Komaj je izgovoril, že je stala pred njim množica vojakov na konjih. Urno so prebredli potok, da bi poizvedeli, kdo se potika tu. Bila je to ruska ogledna straža, odposlana od glavne vojske, da bi jo čuvala pred nevarnostjo ter ji delala pot. Ivo videč proti sebi namerjene puške, je urno odvrnil svojo ter zaklical: „Nisem Turk

senatu vsaj po jeden zmožen slovenščine. Še slabše je v jezikovnem oziru v Celju: pri okrožnem sodišču je le jeden svetnik, ki zna pravilno slovenski. In če ta ali oni referent za silo tolče, kaj to nam mari, če pa nam je principijelno sovraženi? Poturica je vedno slabši kot Turek! Odkod to? V Gradcu sedi perzonalni referent, ki bi najraje vse Slovence potopil v žlici vode. „Štreberji“ pod njim vedo to in mu skušajo biti podobni, da jim gospod perzonalni referent rajše uglaadi pot do svetiškega stolčka. Nekemu naših mož se je svoj čas reklo, da za Slovence imajo na Spodnještajerskem samo 3 beri: tri sodišča. Seveda, če so vsa druga sodišča nemška, potem razumemo tožbe kmetov rogaškega okraja, ki vedno tožijo, da ne razumejo g. adjunkta, ker ne govori ne nemški, ne slovenski, razume pa kmeta tudi ne. Kmalu dobimo Kineze za sodnike.

Nič boljše niso naše pošte. Pritožba nad pritožbo! Čuditi se je, kako odkrito nezreli poštni praktikantje na slovenski odgovor: nichts windisch. In to v Celju, kjer spada tudi slovenska okolica pod poštni delokrog. Napisi, pečati, tiskovine vse nemško.

Najbolj skoro nam predsedajo politični uradniki. Ti že delajo z nami, kar se jim poljubi. Novincem se pošiljajo nemški pozivi, volitve v krajih, kjer je nemštvo v nevarnosti, se ne razpisujejo, druge se zaradi lenobe uradnikov nam na škodo prelagajo itd.

Gospodje poslanci, ki niso imeli časa in prilike (?) priti med ljudstvo, poučiti se o krivicah, naj upoštevajo naše želje in naš svet: Stopijo naj pred vlado in rečejo: „Daj da dam,“ — sicer je vsa ljubezen pri kraju, ker mi nočemo, da bi bili naši poslanci vladni služabniki, da je vlada z njimi prijazna in da med tem in zaradi tega trpi narod.

Pravica manjšin.

O pravici manjšin predaval je 16. m. m. na Dunaju hajdelberški profesor dr. Jurij Jelinek. O tem važnem, pa ker še nerešenem in zatorej težavnem vprašanju govoril je imenovani profesor v prvi vrsti z znanstvenega stališča, dočim se je dotikal politike le, kadar je bilo zaradi občne razumljivosti neobhodno potrebno.

Če je v Avstriji omenjeno vprašanje sploh važno, sme se reči, da zasluži zanimanje prav od nas Slovencev razkosanih na več dežel, kjer prevladuje tako v gospodarskem kakor v političnem življenju naravna ali umetna, vsikdar pa do skrajnosti nam sovražna večina Nemcev ali Lahonov.

Dandanes smo že povsem navajeni, da obvelja z redkimi izjemami to, za kar jih večina glasuje, da velja to brezpogojno tudi za manjšino, najs pa ima ta še desetkrat prav in ne gledé na to, da stoji manjšina pri današnjih političnih razmerah nasproti večini, ki je navadno njena načelna sovražnica tudi takrat, kadar

pravicoljubnost in zdrava pamet zahtevata nasprotno.

Tako počenjanje večine nasproti manjšini in vsiljevanje njenih nazorov da se nekoliko opravičiti tam, kjer so se posamezniki mej seboj jednaki. Kjer pa prevladujejo stanovske, verske in narodnostne skupine in odločujejo samovoljno v škodo drugih, tam se sme to postopanje imenovati surovost. Mi Slovenci po Štajerskem, Koroškem, Primorskem in Istri borimo se v javnem življenju ponajveč z nam sovražnimi Nemci in Italijani, ki imajo povsod tam večino, kjer gre prav za prav nam. Boje na Kranjskem more se imenovati bolj stanovske, če prav jih nekateri razglasujejo kot verske.

Vpraša pa se, ali nima manjšina nobene pravice in je popolnoma izročena na milost in nemilost sovražni ji večini, ali pa ima tudi ona pravice in kako daleč segajo iste. Posameznemu človeku so zagotovljene pravice in, če so jednemu, potem morajo biti tudi več ljudem, čeprav še niso vsi, ampak jih je le peščica. Kako pa se naj brani ta manjšina nasproti večini? Nekteri mislijo, naj se jej da pravico razveljaviti nasprotne jej naredbe. To pa bi utegnili ovirati občni napredek, torej bo treba neke druge rešitve, ki postaja za nas Slovence prav nujna, ker je pogoj našega bodočega življenja ob sedanjih razmerah.

Nujno je to vprašanje za to, ker bo načelo, da odloča večina, tem važnejše, čim bolj napreduje demokracija. Kadar pa zavladata ta, ne smemo se nadejati nič dobrega; saj nahajamo že pri posameznemu človeku bore malo čednostij, koliko manj pa je hočemo pričakovati od stranke, ki ne pozna narodnostij. Naša naloga pa je in bodi, zadobiti našemu narodu pravic in mu jih trajno zagotoviti. Kajti mi nočemo in ne moremo biti drugo kakor Slovenci, ki odločujejo na svoji zemlji sami. To bo mogoče le tedaj, kadar se zavarujemo nasproti naš obstoj in napredek ovirajočim Nemcem in Lahonom.

Milan in balkanski Slovani.

Ves slovanski svet in sleherni, komur je res ljub mir na balkanskem poluotoku, se je razveselil, videč, da se po dolgem bratomornem boju in zavidanju zblizujejo v ljubezni in slogi krvni bratje v Srbiji, Bolgariji in Črnogori. „Zora puca, bit će dana“ moglo se je še nedavno prorokovati; majhne slovanske države se družijo v jugoslovansko zvezo, črnogorski sokoli in srbski ter bolgarski sinovi obetajo si in prisegajo trajno zvestobo v čakajočem jih hudem boju zoper starega vruga Turčina, ležečega že dolgo časa na smrtni postelji; skupno hočejo odločevati o svoji usodi na Balkanu, ki je in mora ostati njihov.

Zares lepa, mnogo obetajoča bodočnost bi bila ta zveza za balkanske Slované, da se ni povrnil v Srbijo njen izprijeni sin bivši kralj Milan. Dovedši svojo kraljevino do kraja propasti, pusti jo na cedilu, proda poleg svojega imetja

tudi svoje državljanske pravice, samo da dobi denarja, za katerega je kvartal s pariškimi mesarji in popijal z ničvrednimi ženskami. S praznim mošnjičkom obiskoval je sicer še večkrat nesrečno svojo domovino pa jo vsakokrat zopet odkuril, ko je dobil prepotrebne drobiža.

Tako perijodično izsesavanje mogli bi bili Srbi še za silo prenašati. Toda Milanu je bilo to še premalo. Vrnil se je stalno k svojemu sinu v Beograd, postal vrhovni poveljnik srbske vojske, s katero namerava baje oprati svoj poraz pri Slivnici leta 1885. Milan pa ni samo vrhovni poveljnik armade, on je tudi prav za prav politični vodja, dasi se skriva bolj za kulisami. Vladno Gjorgjevičevo ministerstvo je bila prva posledica njegovega prihoda. Današnji mogotci v Srbiji, Milanove creature, niso pomirili ljudstva, kakor so to obetali, nasprotno, ljudstvo stoji kot nekdanj nasproti vladi, ki pleše, kakor jej godejo iz Dunaja ali Pešte. Vladine naredbe in Milanovo postopanje ne sme se kritikovati, sleherna svobodna misel zatre se z bajoneti, vojski načelujejo mesto starih izkušenih častnikov le Milanovi slamnjaki. Državne blagajnice so prazne, uradništvo in celo beligradska mestna godba čaka na večmesečno svojo plačo.

Če je položaj že na znotraj žalosten, da obupen, kaj še le na zunaj. Kralj Aleksander sklenil je z Bolgarijo in Črno goro zvezo, Milan jo je zopet razdril. Bolgarija in Srbija odpozvali sta svoja zastopnika in že se govori o novi vojski med tema državicama, pa samo zavolj Milana, ki se zanaša pri svojem protislovanskem počenjanju na Avstrijo, vedoči ali ne vedoči, da jo tira v gotov pogin, da jo utegne spraviti ob težko priborjeno samostalnost.

Že se pa oglašajo vedno glasnejša splošna nezadovoljnost poštenega prostega ljudstva, ki je v Srbiji kakor v Bolgariji, da ne omenimo zares slovanske Črne gore, povsem udano svoji dobrotnici in osvoboditeljici Rusiji. Naj zaneti tudi nesrečni Milan na Balkanu nov krvavi prepir, njega in njegovih ljudi bo poprej konec kakor naroda, kateremu mora prej ali pozneje vendar zasvetiti prava luč omike in svobode. Bodi srečno!

Celjske novice.

Vse čast. p. n. naročnike, katerim smo danes pridjali nakaznice, prosimo, da blagovole naročnino takoj poslati, da ne bode kakih zaprek in neprijetnosti pri razpošiljanji lista.

(Okrajni šolski svet celjski) imel je dne 28. sušca t. l. svojo redno sejo, v kateri so se pregledali letni računi nekaterih kraj. šol. svetov, ter napravil ternopredlog za nadučiteljsko službo v Teharjih, za učiteljsko pri Sv. Petru in za podučiteljsko pri Sv. Juriju ob juž. žel.

(Učiteljsko zborovanje.) Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj ima svoje redno zborovanje v nedeljo dne 3. aprila ob polu 11. uri

— ne, ne, marveč vaš brat in kristjan! Tale je priča!“ dostavi, pokazavši Tomiča.

„Nehaj klobasati“, odvrne poveljnik straže. „Štirje moške odpeljejo jetnika v tabor! Orožje se mu vzame!“

Povelje se je hipoma izvršilo in naša prijateljca sta veselo korakala, spremljana od vojakov, v ruski tabor. Utrujenost je nakrat zginila; veselje, da sta naposled na varnem, je okrepcalo njune utrjene ude.

Čez pol ure je pripeljala straža ubeznika v mesto Staro Zagorje, v katerem se je bil ruski general Gurko dne 22. junija 1877. leta brez boja nastanil. Pripeljana pred poveljnika, sta Tomič in Ivo pojasnila vzrok svojega bega, kakor tudi ostale okoliščine.

„Nú, bodi mi pozdravljen krščanski mozlím!“ nasmeji se Gurko „in tudi ti ujetnik! Tebi pa, Turčin, treba bo dati novo obleko, sicer bi izgledal med mojimi fanti nekako prečudno. Idi h gospodu Karatinu, pa dobiš, česar ti je treba!“

„Jaz pa te prosim, gospod, za orožje,“ pokloni se Tomič, „kakor tudi za dovoljenje, da se smem bojevati v tvojih vrstah!“

„Nú, dobro — uvrstim vaju med svoje prostovoljce!“

Čez jedno uro pozdravljali so hrabri prostovoljci nova dva brata v svoji sredi. Kmalu so sedli h kotlom, od katerih se je širila prijetna vonjava in okrepcavši se s hrano, legla sta naša znanca pomirjena in srečna h kratkemu počitku.

* * *

Tako je minilo brez vsakega posla nekoliko tednov. Ruskim vojakom in prostovoljcem se je v prijaznem Zagorju dobro godilo. Opazili so sicer, da Turki urno zbirajo vojake v ne preveč oddaljenem Novem Zagorju, kakor tudi pri Adrianopolju. Dokler pa se je to zbiranje vršilo le v manjši meri, ni se general Gurko spustil v boj. Še le proti koncu julija se je odločil, da prepreči to zbiranje vojakov. Rusi so odrinili k Novemu Zagorju, kjer jih je pričakoval Reuf paša.

Ivu je močno udajalo srce, ko je stopajoč med prostovoljci, zagledal nakrat pred seboj obsežne turške vrste. Obe vojski sta se bili toliko približali, da je bilo mogoče spoznati dostojanstvenike, jezdece okrog polkov. Kakor drugače mu je bilo pri sreči, ko je imel braniti grič s Turki ob času srbsko-turške vojske! Takrat je bil osupnen, otožen, danes pa bi sam samcat planil med vrste

mozlimov, ko bi mu poveljnik to zapovedal. Danes se bojuje zase, za roditelja, brate in vso domovino; radi tega ta srčnost in pogum. Škoda, da poveljnik še ni izrekel ukaza k napadu! — Nakrat zadoni gromč strel — iz mračnega dima šine orjaška bomba. Kjer ona pade, povzroči neizmerno opustošenje, ugonobi mnogo življenj. — Padla je ne daleč proč od generala, toda na veliko čudo, ni se vnela in radi tega ni napravila škode. Na to znamenje planejo prostovoljci in Rusi na sovražnika. Ivo in Tomič se bojujeta vedno skupaj; drug bedi nad drugim. Tako se čuvata vzajemno. Bojujeta se z veliko srčnostjo, ne boječ se najgostejšega deža drobne streljbe. Novo Zagorje že gori s plamenom. Turki se ne morejo držati v njem — že se umikajo na kolodvor. Reuf paša razvidi, da se je treba umakniti. Pa zaukaže Turkom urno zasesti pripravljeni vlak. Toda Rusi so že tukaj. Nastane grozen boj; mozlimi so prisiljeni poskakati znovič iz vlaka ter pograbit puške. Samo hlapec od drdra, ker ga je bil nekdo neopažen odpel od vóz. V kratkem času je bitka odločena — a Turki pobiti.

(Dalje prih.)

predpoludnem v okoliški deški šoli v Celji s prav obsežnim vzporedom.

(Poročil se je) pretekli teden radeški c. kr. sodni pristav g. Oton Vidic z gospodično Manko Gallé, hčerko c. kr. državnega pravdnika dr. Jos. Gallé-ja v Celji.

(Gospica Bronislava Wolska), ki nastopi v koncertu pevskega društva v Celji dne 17. aprila 1898, je slovenskemu koncertnemu občinstvu v Ljubljani že star znanec. Dvakrat zapored je ondi priredila koncerta, katerih kritika ne more prehaliti in, ki sta ostala poslušalcem v najprijetnejšem spominu. Tako piše „Slovenski Narod“ med drugim: glas gospodične Wolske je mogčen, blagoglasen in nenavadno mehak. Pianissimo pri dodani Smetanovi pesmi „Zazibalki“ je obudilo največje občudovanje. Pač res, gospodična Wolska je najidealnejša pevkinja pesmij in si je po pravici pridobila ime „apostolica slovenske pesmi“. Drug ljubljanski list piše, da je glas gospice Wolske poseben v višjih registrih polnodoneč in krepak. Znanje jezikov, s katerim gospica Wolska razpolaga, zasluži tem večje občudovanje, ker pride pri vseh pesmih čisti izgovor, pravo naglašanje in najsi poje te pesmi v poljskem, ruskem, češkem ali v slovenskem jeziku, do popolne veljave“. Gospica Wolska je poznata tudi izven mej naše monarhije. Saj je nastopila kot koncertna pevkinja vseh vseh večjih mestih. Pri roki imamo neko oceno iz Carigrada, ki slove po slovenski tako-le: „Gospica Wolska je izmed redkih virtuozov, ki vdišejo vso svojo dušo v pesem, katero prednašajo. Posebna milota in ljubeznjivost preveva njeno petje; sosebno se odlikuje v poetičnih poljskih pesmih, ki vzbujajo sladko snivanje“. Na koncertni vzpored za dan 17. aprila t. l. je gospica Wolska dala dvoje slovenskih, dvoje ruskih pesmij, po eno češko, poljsko in hrvaško pesem ter bolgarske in slovaške narodne pesmi. — Obiskovalce koncerta dne 17. aprila bo pa še iznenadila neka posebnost, katere tudi še ni bilo videti in čuti v celjskem mestu, namreč mešani pevski zbor. Predsedniku g. dru. Karlovšku in pevovodji g. dru. Ravniharju se je posrečilo nabrati lep venec celjskih dam, gospej in gospic. Vaje se redno in pridno obiskujejo in prepričani smo, da bo za poslušalce izreden užitek, ko bodo slišali slovensko pesem peti iz nežnih ženskih grl. Natančnejši vzpored prijavimo v prihodnji številki „Domovine“. Prodajo vstopnic za koncert prevzame iz posebne prijaznosti trgovina g. Dragotin Hribarjeva v Celji.

(Zdražbe lovskih pravic) se bodo za dobo 6 let, t. j. od 1. julija 1898 do 30. junija 1904 vršile dne 10. junija t. l. ob deveti uri dopoldne pri celjskem okrajnem glavarstvu za naslednje občine: 1. Celjska okolica, 2. Dobrna, 3. Griže, 4. Vel. Pirešica, 5. Gotovlje, 6. Kalobje, 7. Sv. Lovrenc p. Prožinu, 8. Sv. Martin v Rož. dolini, 9. Nova cerkev, 10. Sv. Pavel v Savinjski dolini, 11. Sv. Peter v Sav. dolini, 12. Petrovče, 13. Žalec, 14. Frankolovo, 15. Svetina, 16. Dramlje, 17. Teharje, 18. Višnja vas. Pred zdražbo vložiti ima svak vdeleženec 10 odstotkov izklicne cene kot varščino. Kdor izdražba, plača takoj dveletno zakupnino, katere prva polovica velja kot kavcija, druga pa kot prvoletna zakupnina. Pogoje možno si je vpogledati ob uradnih dnevih pri tukajšnjem okr. glavarstvu.

(Obsojena nemška nesramnost.) Lansko leto meseca septembra klatil se je nekov Aurel Polzer, ki je bil baje nekdanji profesor ter je zdaj urednik lista „Gratzer Wochenblatt“ v Gradcu, v družbi z mladim usnjarem Francem Woschnaggom iz Šoštanja po gornji Savinjski dolini. Pa tej priliki prišel je tudi v gostilno Kristijana Germelja v Solčavi. Ko sta bila z Woschnaggom sama v sobi, vzel je ta nemški kulturonec iz steklene omare tam hranjeno pododo profesorja Frischaufa, katerega nemški zagrizenci silno črte, ker je, če tudi Nemec, prijatelj slovenskega naroda, napravil debel križ s črnolom čez podobo ter zapisal na njo besede: „slovenski Žid“. Na to je podobo vrgel v omaro nazaj, ter jo junaško popihal. Kristijan Germelj je pa prišel junaku na sled, ter je vložil po dr. Ivanu Dečku v Celju zoper Polzerja kazensko ovadbo zaradi hudobne poškodbe tuje lastnine. Sodišče v Gornjem gradu obsodilo je tudi Polzerja zaradi tega po-

balinstva dne 21. dec. 1897 na 15 gld. kazni platež stroškov in vrnitev škode in okrožno sodišče, na katero se je pritožil junaški Nemec, je obsodbo potrdilo, in le kazen nekoliko znižalo. Tako jo je skupil ta človek, da bo vedel v bodoče take nesramnosti v slovenskih hišah poskušati.

Poštna zadeve.

Slovinci, na branik za svoj jezik in narodnost!

C. kr. poštni urad v Laškem trgu ima samo nemški poštni pečat. Ta poštni urad ima sicer vse dvojezične tiskovine in vrednotnice, a v mnogih slučajih rabi vendar tudi samo nemške tiskovine, kakor poštne oddajne in prejemne liste itd. Tudi napisi znotraj v uradu so samo nemški, kar nasprotuje enakopravnosti slovenskega jezika. Občina Laški trg in okrajni zastop laški sta oba v nemškutarskih rokah; zato ni od teh dveh nobenega delovanja pričakovati. Kaj še? Župan Laškega trga in načelnik okrajnega zastopa se čuti že od nekdanjega preroka nemške kulture, ki obstoji v zatiranju in zaničevanju slovenskega jezika in Slovencev, če prav živi le od slovenskega denarja; kajti on je ob enem pisar občine in okrajnega zastopa. Pozivamo pa občino Marija Gradec in Sv. Krištof, ki sta obe v področju te pošte, da uložite na vis. c. kr. trgovsko ministerstvo prošnjo za slovensko-nemške napise in jednaki poštni pečat. Občini Marija Gradec se mora izreči na čast, da uraduje vedno slovenski, a občina Sv. Krištof je pred kratkim sklenila le slovensko uradovati. Ravno tako pozivamo občino Jurklošter in Sv. Rupert, ki spadate deloma v področje pošte v Laškem trgu, farne urade in krajne šolske svete pri Sv. Miklavžu, Sv. Jederti, Rečici, Sv. Lenartu na Reki in v Laškem trgu, kakor tudi druge razumnike, da uložijo prej omenjeno prošnjo na ministerstvo.

C. kr. poštni urad pri Sv. Lenartu v Slov. goricah ima samo nemški poštni pečat z napisom: „St. Leonhard in Steiermark“. Druge poštne razmere nam onde niso znane, a če ne ustrezajo načelu enakopravnosti jih je treba odpraviti. Občine Borčič, Gasteraj, Gočova, Veranje, Senarka, Samarko, Črmlenjak in vse druge, ki se nahajate v področju te pošte, farna urada in okrajni šolski sveti pri Sv. Lenartu in Sv. Rupertu, okrajni zastop, posojilnica itd. v Št. Lenartu se torej očitno pozivajo in prosijo uložiti prošnjo na visoko c. kr. trgovsko ministerstvo za slovensko-nemški poštni pečat, dvojezične poštne vrednotnice itd. pri čem se še posebej pritožite, da je c. kr. poštno ravnateljstvo v Gradcu pred dvema letoma ime: Sv. Lenart v Slovenskih goricah (St. Leonhard in W. B.) samolastno pretvorilo v ime: „St. Leonhard in Steiermark“. V pritožbi je treba razložno omeniti, da se zove ves del Štajarske dežele med Spilfeldom, Ptujem tja doli do Ljutomeru Slovenske gorice, po nemško Windisch Büheln ali s kraticami W. B. Tako se zove tudi Sv. Lenart in vsi drugi kraji kakor Sv. Trojica, Sv. Anton, Sv. Lovrenc, Sv. Jakob, Sv. Jurij, Sv. Barbara, Št. Ilj itd. itd. torej je proti nazivanju ljudstva in proti zemljepisnemu označenju Sv. Lenart v Slov. goricah drugače nazivati; kajti tudi vsi drugi uradi pri Sv. Lenartu imajo podpis: Sv. Lenart v Slovenskih goricah. Z ozirom na sovražno postopanje c. kr. poštnega ravnateljstva v Gradcu je lahko umeti; zakaj je poštno ravnateljstvo prekrstilo Sv. Lenart v novi pridevek. Njemu in vsem Nemcem ne diši namreč ime Slovenske gorice; za to bi radi to lepo ime našega naroda sčasoma odpravili. Zdaj bode poštno ravnateljstvo par let mirno počakalo in če se nikjer nič ne zgane proti tej spremembi, pride v kratkem vrsta na Sv. Trojico v Slov. goricah in potem bodo rekli, da se morajo zaradi enakosti še drugi kraji tako imenovati in „Slovenske gorice“ bodo izginile. Na noge torej občine, ve ste čuvajti naroda in vseh njegovih svetinj! Pritožite se na vis. c. kr. trgovsko ministerstvo in če to ne pomaga, dajte razsodbo na upravno oziroma na državno sodišče na Dunaju. Nobena oblast nima pravice krajevnih imen po svoje sukati in izpreminjati. Ni še prepozno, če tudi ste skoro že dve leti minili. Na Štajarskem je vse polno Sv. Lenartov, kakor:

Sv. Lenart v Slovenskih goricah, Sv. Lenart pri Vel. Nedelji, Sv. Lenart pri Vitanju, Sv. Lenart, v Savinjski dolini, Sv. Lenart nad Laškim trgov, Sv. Lenart pri Sevnici, Sv. Lenart nad Hrastnikom itd. najmanj 30 in vsi so na Štajarskem in torej ni vzroka za to izpremembo, pač pa je dovolj uzrokov za ime v Slovenskih goricah. Proti tej izpremembi se lahko pritožijo tudi druge občine v Slovenskih goricah izven imenovanega poštne področja.

Vse slovenske razumnike posebno pa vis. c. gg. duhovnike, odvetnike, zdravnike, učitelje, župane, občinske tajnike, trgovce, kmete in sploh vse, ki hočejo našemu jeziku pridobiti kaj veljave, prosimo udano, da nam blagovolijo naznaniti, če ima njihova pošta slovenske napise, pečate, vrednotnice, tiskovine itd., nepristranskega poštarja itd. slovenski napis na poštne vozu. V nasprotnem slučaju, ali če je tudi le eden del teh poštne agend samo nemški, naj nam naznanijo vsako agendo posebej in nam v dopisu naštejemo vse občine (v kraju in okolici), ki spadajo v dotično poštno področje, da jih javno pozovemo in naprosimo, da uložijo prošnjo na vis. c. kr. trgovsko ministerstvo za napravo slovenskih napisov itd. S tem majhnim trudom si pridobite zasluge za veljavo slovenskega jezika in podate gg. državnim poslancem po „Domovini“ gradiva za interpelacije v državnem zboru.

Spodnje-štajarske novice.

(Duhovniške premembe.) Č. g. Janez Kapler, župnik pri Sv. Križu nad Mariborom dobil je župnijo pri Sv. Jakobu v Slov. goricah. Provizorjem sta postala č. gg. kaplana Jakob Palir na Frankolovem ter Alojzij Vojsk pri Spodnji Sv. Kunigundi. Premeščena pa sta č. gg. kaplana Jakob Menhart iz Ormoža na Ptujsko goru ter Franc Gartner iz Središča v Ormož. V stalni pokoj sta stopila č. gg. župnika Blaž Dolinšek v Frankolovem in Josip Fras pri Spodnji Sv. Kunigundi. Razpisani sta do 1. maja t. l. župniji Frankolovo (patr. štaj. ver. zaklad) in Spodnja Sv. Kunigunda (patr. Admöt).

(Učiteljske premembe.) Nadučiteljsko mesto pri Sv. Florjanu pri Rogatcu dobil je g. Fr. Lorber, učitelj v Rečici v Savinjski dolini; učiteljsko mesto v Št. Jurju ob Pesnici pa g. Franc Serajnik, podučitelj na Ptujski gori. Stalen podučitelj na svojem mestu postal je g. Silv. Košutnik pri Dev. M. v Brezju.

(Notarjem imenovana) sta notarska kandidata gg.: dr. Alojzij Žnidarič v Slov. Bistrici za Ilir. Bistrico in Herman Wiesthaler v Mariboru za Brežice.

(Na Teharjih) vrši se prihodnjo nedeljo t. j. dne 3. aprila ob polu štirih popoldne v hiši g. Pečnaka volilni shod. K temu važnemu shodu se povabite vsi volilci občine Teharje in se tudi prosite, da se ga prav v obilnem številu udeležite. Ob enem pa opozarjamo tiste posestnike, ki imajo zaslužek v štorovski tovarni, ne dajte se strašiti od ravnatelja Jelleka, pokažite se može in volite po svojem prepričanju. Zmaga je naša in bode siavna!

(Teharje, o lep kraj!) Za razpisano nadučiteljsko službo v prijaznih Teharjih pri Celji oglasilo se je 14 nadučiteljev, 7 voditeljev enorazrednic in 9 učiteljev, skupaj toraj 30 prošnikov. Okrajni šolski svet torej ni imel lahko dela izbrati izmed te množine večinoma prav vrlih učiteljev tri, katere mora predložiti dež. šol. svetu v imenovanje.

(Posojilnica v Vojniku pri Celji) je imela v prvem svojem upravnem letu (od 10. svečana do 31. grudnia 1897) prometa 61.673 gld. 05 kr., stanje gotovine koncem leta pa je znašalo 1558 gld. 91 kr. — Dohodki znašali so: hranilne vloge: 28.456 gld. 20 kr., vrnena posojila 786 gld. 29 kr., prežete obresti od posojil 1043 gld. 86 kr., zamudne obresti 3 gld. 02 kr., upravni stroški 178 gld. 64 kr., vplačani deleži (od 171 udov) 883 gld., vstopnina 144 gld., vplačana posebna rezerva 120 gld. 97 kr. — Stroški: Izplačana posojila 24.120 gld., vzdignene hranilne vloge 5453 gld., vzdignene obresti 8 gld. 35 kr., upravni stroški 310 gld. 72 kr., nakupljen inventar 160 gld., izplačan delež 5 gld. — Čisti dobiček znašal je 400 gld. 29 kr., kateri se je ves pridjal v posebni rezervni fond za slučajne izgube. — Iz teh števil je razvidno kako uspešno deluje ta mladi zavod, in kako potreben je bil za ta kraj, kjer deluje že več let nam nasprotni „Vorschussverein“.

(Lepo ravnanje.) Dne 16. t. m. pogorelo je v Malih Dolah pri Novicerkvi gospodarsko poslopje Gregora Motavša. Mož zavarovan je bil za primerno svoto pri banki „Slaviji“, katera mu je uže 21. t. m. škodo v popolno njegovo zadovoljnost likvidovala. Zopet novi dokaz hitrega in kulantnega postopanja domače naše zavarovalnice, katero vsakomu najtopleje priporočamo.

(Preseli se) zdravnik dr. Herib. Borštner iz Braslovč k Sv. Lovrencu nad Mariborom.

(Konzumno društvo) namerujejo osnovati v Šoštanji, kakor nam poroča ondotni narodnjak. Če bi se s tem izbili zobje šoštanskim nemškutarskim trgovcem, radovali se bomo te misli, nikakor pa se ne sme na ta način kratiti obrtni promet slovenskim trgovcem, kakor se o takih pojavih mnogo toži iz sosednjih slovenskih dežel. Vsakakor bi kazalo tako podjetje oddati že obstoječim narodnim trgovcem. Gotovo pa ukrenejo tudi v tem probujeni narodni Šoštanjčanje pravo pot. Trški nemškutarji gojijo baje željo privabiti v Šoštanj nemškega odvetnika, ki bi jim podpiral trohnele nemške stebre, od česa pa bi živel, nato niso mislili. Z veseljem in ponosom se nam hvali spretno poslovanje novega slovenskega zdravnika dr. Chloupeka; mož je jeklen in nevpogljiv, ter izpolnjuje svoj poklic izvrstno.

(V Šmartnem okr. Gornjigrad) so v nedeljo dne 27. marcija t. l. osnovali „Kmetško bralno društvo“ in bodo pravila v kratkem predložili c. kr. namestniji. Tako je prav in posne-manja vredno.

(50letnica v Laškem) Dne 2. apr. t. l. minolo bo ravno 50 let, kar je neki italijanski delavec v Tremerju oskrnil sv. križ in se mrtev zgrudil na tla. Spomin na ta dogodek bode se slovesno obhajal na Cvetno nedeljo popoldne v nadžupnijski cerkvi v Laškem, kjer se brani dotični križ.

(Volilni shod) za občinsko volitev v Jurkloštru se vrši v nedeljo t. j. dne 3. mal. travna in sicer zjutraj po sv. maši v Jurkloštru, a popoldne po večernicah v Št. Lenartu. Na dnevnem redu je pogovor o volitvah. Govornik pride iz Celja.

(Nasvet volilcem jurklošterske občine.) V pondeljek dne 4. malega travna 1898 se vendar vršijo v naši občini občinske volitve, katere je zviti župan Geipel s pomočjo okrajnega glavarstva tako dolgo zavračeval, ker se mu je jurklošterski županski stolec tako priljubil, da bi ga kaj nerad prepustil poštemu Slovencu. „Domovina“ je o tem zvitem protestantu pisala mnogo, tako, da ga poznajo že dovolj po vsem Slovenskem in ni ga menda poštemega človeka, ki bi se mogel zanj potegovati. Vkljub temu dohajajo „Domovini“ poročila, da se njegovi pristaši na tihem pripravljajo, da bi spravili Geiplovce v občinski odbor. Mi se bomo tacemu početju odločno uprli ter bomo vse one volilce, ki bodo volili Geiplove ljudi v „Domovini“ okrcali.

(Iz Jurkloštra.) Kakor se čuje bodo vendar občinske volitve dne 4. in 5. mal. travna to je na veliki teden. Gotovo je to prišlo od zgoraj drugače bi še bili zastoj čakali. Govorica gre, da bodo nekateri zaslepljenci sedaj delali na to da postane Alberti Fritz župan. Mož je veleposestnik ter Geiplov verski in rodni pristaš. Sramota, da še sedaj nekateri ne spoznajo, da ni častno za občino, ki je skozi in skozi slovenska in katoliška, da jo vodi mož, ki je vsem nasproten, kar je slovenskega in katoliškega; to smo videli za celi čas sedanjega župana. Res prava potreba je tukaj sedaj, da bi se znašli možje, ki bi delovali na to, da bi se v teh dneh pred volitvijo priskrbel volilni shod, kjer bi naj spreten govornik dokazal ljudstvu, kaka nečast za občino podjarmljeno tujcu, ter spomnil občane njihove dolžnosti. Draga „Domovina“, tebi pa bomo že poročali vse Judeže in izdajalce vere i narodnosti, naj slovenski svet izve o teh črnih nesramnežih.

(Brez komentara.) Pred kratkim dobil sem od nekega spodnještajerskega šolskega vodstva pismo z nemškim naslovom in od drugega šol. vod. nemško tiskovino nemški izpolnjeno, sicer v zavitku s slovenskim naslovom. Obe omenjeni šoli sta blizu — „Save“. Čemu ima slovenska šola — kot sosed „šulferajnske“ — nemške tiskovine?

(Vinorejsko društvo) na Vidmu razpustilo se je svojevoljno zбоk pomanjkanja društvenikov. Malomarnost!

(Požari.) Dne 14. marcija pogorela je vinčarija Simona Kuharja na Gornji Savinjski, a dne 17. m. m. zgorela je hiša z gospodarskim poslopjem vred čevljarju Ferdinandu Hajnšku pri Sv. Trojici.

(Izgubil se je) 27letni hromi mutec iz Šent Ilja pri Slov. Gradcu Kdor bi kaj znal o njem, naj poroča njegovi materi Marjeti Laznik v Šent. Ilju, pošta Sv. Lenart pri Mislinjah.

(Računski sklep posojilnice v Sl. Bistrici) za četrto upravno leto 1897. izkazuje povoljen razvitek in krepko podlago zadruga. Število združnikov je bilo 553 koncem leta 1896, ki so imeli v deležih 2818 gld. Novi so pristopili v pretečenem letu 104, ter vplačali v deležih 406 gld. Izstopilo in oziroma pomrlo pa jih je 28, in se je na deležih vzdignilo 218, tako, da se je stanje deležev pomnožilo za 242 gld., ter šteje tedaj zadruga 629 združnikov koncem l. 1897, in vplačanih deležev 3060 gld. Hranilnih vlog se je leta 1897. vložilo 71395 gld. 26 kr. izplačalo 59441 gld. 75 kr., tedaj za 11953 gl. več vložilo, kakor vzdignilo. Pripisane obresti za leto 1897. znašajo 4313 gld. 47 kr., tedaj se je stanje hranilnih vlog povzdignilo za 16266 gl. 98 kr. Hranilne vloge od leta 1896. pa so znašale 101275 gld. 50 kr. in je tedaj stanje hranilnih vlog koncem leta 1897. 117542 gld. 48 kr. Prošnikov za posojila v skupnem znesku 29.198 gld. oglašilo se je v pretečenem letu 184, a ugodilo se je le 130 prosilcem, odbilo pa 54 prošenj, večinoma zaradi premale varnosti. Novih posojil se je leta 1897. dalo 19.193 gld. — kr., vrnilo pa se je 11.051 gld. 26 kr., tedaj so se posojila zvišala za 8141 gld. 74 kr. Stanje posojil koncem leta 1896. pa je znašalo 103.002 gld. 84 kr., ter je skupnih posojil koncem leta 1897. 111.144 gld. 58 kr. Prejemki v teku leta 1897. znašajo 96.585 gld 34 kr., izdatki v istej dobi 90.628 gld. 24 kr., tedaj se je več prejelo kakor izdalo 5957 gld. 10 kr. in znaša na ta način promet v teku leta 1897. 187.213 gld. 58 kr. Čisti dobiček leta 1897. znaša 1687 gld. 44 kr.

(Iz Oplotnice.) Občinsko predstojništvo v Oplotnici dobiva list „Grazer Tagblatt“, ki stane na leto celih 18 gld. Radovedni smo, kdo daja denar za ta list, ki si smatra za svojo vzvišeno nalogo in sveto dolžnost, pokončati vse, kar po Slovanu diši — a ne samo to, ta list napovedal je tudi neobziren boj vsem onim Nemcem, katerim še iskrica avstrijskega domoljubja brani, da bi odobraval postopanje Wolfa in njegovih pristašev, ljudij, kateri pri vsaki priložnosti povdarjajo, da jim je skrb za obstanek Avstrije le deseta briga. Pa bi se ta list plačeval z denarjem slovenskih občanov, je vendar le malo preveč, a primorani smo do tega sklepa. Občinski odborniki, katerim je v resnici na blagru svojih sokmetov kaj ležeče, preglejte enkrat bolj natanko občinske troške, znabiti zapazite med njimi tudi onih 18 gld. Saj vemo, da ima za kako še tako pretirano nemško idejo naša občina v nemčurskih rokah Oplotničanov dosti denarja, a da bi popravili cesto k cerkvi, da bi nam ob nedeljah ne bilo treba do kolena po blatu gaziti; za to je občina prerевна. Res krasne razmere!

(Iz Žetal) se nam poroča k zadnjemu dopisu od tam, da slišijo z veseljem, da je začel kdo odkrivati in kritikovati žalostne narodne odnošaje, a še bolj bi bili veseli, ko bi se rodil ljubni dopisnik, ki živi med domačimi ter ima velik vpliv, začel tudi dejansko celiti narodne rane. Razven pismene obsodbe naj bi razvil z živo besedo vsestransko agitacijo pri naših vodilnih uradov, kako sramotno je se vdajati tujčiči samovolji in ohojemu germanizovanju naših slovenskih odnošajev po samopašnih oblastvih. „Besede mičejo, vzgledi vlečejo.“

(Iz Kozjanskega okraja.) Naš narodni okrajni zastop utegne zdaj potrebno ukreniti, da pride tudi naša okrajna hranilnica na pot jezikovne pravičnosti, t. j. da bode tudi ona za slovenske stranke slovensko uradovala. Poleg hranilnice, ki je sicer za realni kredit zelo koristna, potreboval bi pa naš okraj še posojilnico, katera bi dajala kmetom cenejši in koristnejši osebni kredit. Da bi bil toraj napredek v našem okraju

v narodnem in gospodarskem obziru vedno večji in večji, začne naj najprvo hranilnica tudi slovensko uradovati, osnuje naj se pa v našem okraju (v Kozjem ali Pilštanju ali na Planini) še slovenska posojilnica.

(Učiteljske sposobne skušnje) vrše se v Mariboru dne 2. maja, začeni ob 8. uri zjutraj. Postavno opremljene prošnje za iste vlagati je službenim potom najpoznejše do 30. aprila t. l. ravnateljstvu izpitne komisije.

(Umrli je v Mariboru) dne 24. marcija g. Jos. Frank, c. kr. šolski svetnik in vpokojen ravnatelj ondotne višje realke. Dne 23. m. m. pa je umrla ravnateljka šolska sestra Marija Bernarda Kurboš, stara 35 let.

(„Delavsko bralno in pevsko društvo v Mariboru“) imelo je dne 25. sušca v gostilni g. Frangeša svoj občni zbor. Izvoljeni so: predsednikom g. Št. Skrbinšek, podpredsednikom g. Jak. Milavc, tajnikom g. Fr. Grah, blagajnikom g. A. Rebol, odbornikom gg. Jož. Budnar, Iv. Koroša, A. Bizovičar, Iv. Tomanič in A. Novak, odbor-niškim namestnikom gg. Maks pl. Šuško, Iv. Skvarča in A. Nanut, računskim preglednikom gg. Jož. Gospodarič in Iv. Kokolj. — Dosedanji naslov društva premeni se v: „Slovensko bralno in pevsko društvo Maribor“. — Čim bliže nam je dovršitev „Nar. doma“, tim bolj se vidi, da narašča zanimanje za to prepotrebno društvo. Takoj po občnem zboru mu je pristopilo spet 10 novih rednih in podpornih udov. Da bi rastlo in razvijalo se veselo v prospeh mariborskega slovenstva! A k temu pripomore le odločna in vztrajna agitacija. Pogum! Naprej!

(Porotno sodišče v Mariboru) obsodilo je pretečeni teden brata Janeza in Antona Žigart iz Marenberga zaradi tatvine, in sicer prvega na 4 leta, drugega na 18 mesecev, a Jožefa Winkler iz Šikol pri Čirkovcah zaradi uboja Jakoba Wagnerja na 6 let težke ječe.

(Promocija.) Dne 29. marcija t. l. bil je Fran Peitler, c. kr. avskultant pri c. kr. državnem pravdnistvu v Mariboru, na vseučilišču v Gradcu promoviran doktorjem prava.

(V Gradcu) vrgel je tramvaj ali konjska železnica v preteklem letu 90.000 gld. čistega dobička, vkljub temu plačuje to židovsko podjetje svoje uslužbenke, ki morajo delati po 15 ur na dan, tako slabo, da so morali isti v teku leta delo vstaviti. Saj pa od Žida tudi kaj druzega pričakovati ni, nego — izsesavanje delavskih močij.

(Izvenakademična podruž. Sv. Cirila in Metoda) imela je dne 24. t. m. v Gradcu svoj letni zbor za l. 1897 v narodni restavraciji g. Kaube-ta, Heinrichgasse št. 18 — koja gostilno priporočamo vsem Slovencem, ki se mude v Gradcu. Iz poročila je razvidno, da je imelo društvo v pretečenem letu 3 pokrovitelje, 23 ustanovnikov, 141 letnikov, 6 podpornikov ter 350 gld. dohodkov. Posebne zasluge za društvo ima njega prvomestnik g. dr. Fr. Žizek, za gmotni prospeh pa med drugimi trgovci Jan. Sadnikar ter narodna gospica Zabredova.

Druge slovenske novice.

(Baron Hein in kranjski Nemci.) Deželni predsednik kranjski, Viktor baron Hein, je začel — tako se nam poroča s Kranjskega, — kazati nam kranjskim Slovencem, odkar je postal eks-celenca, kaj drzno svoje roge, prav kakor da ga je cesar zato odlikoval, da bi slovenski narod tukaj — za vrat tiščal. Ker pa Slovenci nismo zaradi Heinov in drugih takih eks-celenc na svetu ampak oni zaradi nas, kot vsak za svojo službo plačan hlapec, — zato hočemo vam zunanjim Slovencem odkriti svoje težnje zaradi nekdanjega ljutomerskega okrajnega glavarja Viktorja Heina. Baron Hein daje kranjskim Nemcem in nemškutarjem prav tako potuho in protekcijo, kakor ju je dajal Rinaldini Lahom. Baron Hein dela tem ljudem na Kranjskem že take usluge, da se mu kar drznejo v obraz skakati. Kadar jih kakšno kurje oko tišči, že tečejo naravnost k njemu po tolažbo in od najnižjega dijaškega smrkolina pa do grofa ali barona, vse se obrne naravnost do eks-celencne sobe v Gradišči. Sam vrag si ga vedi, kdo je dal baronu Heinu patent — stopati nam kranjskim Slovencem na prste. Nemškona-

cijonalna pošast vzdiga na Kranjskem že visoko svojo kodrasto glavo, in če se ne postavimo v pravem času v bran, smo zgubljeni! Zato treba v prvi vrsti da slovenski politični vodje prično voziti po poštenjši politični poti — resni in trezni, da se ne bo vsak hip reklo: Slovenci kranjski so sami krivi, če pometajo baron Hein in Nemci z njimi povsod: v šoli, v uradu, v društvih, v občinah i. dr.! Če je baron Hein zdaj le kihnil, so se nekateri kar tresli, če je pa s kom eno prijazno besedo govoril, je bil pa že zaslužen častni meščan, občan in vrag si ga vedi kaj še! Take mumije smo Kranjci!

(Imenovanje.) Deželnovladni koncipist za Kranjsko g. Fran Schitnik imenovan je provizoričnim okrajnim komisarjem.

(Promocija.) Na dunajskem vseučilišču bila sta dne 19. m. m. promovirana doktorjem zdravilstva gg.: Andrej Korenčan in Leopold Majdič.

(Vabilo) na CXIV. odborovo sejo „Slovenske Matice“, v ponedeljek dne 4. aprila t. l. ob petih popoldne v društvenih pisarniških prostorih. Vzpored: 1. Naznanilo predsedništva. 2. Odobrenje zapisnika o 113. odborovi seji. 3. Poročilo gospodarskega odseka. 5. Poročilo knjižničnega odseka. 6. Poročilo tajnikovo. 7. Slučajnosti.

(Ljubljanske novice.) Pretekli dni je došlo v Ljubljano okolu 200 delavcev z Goriškega in Furlanskega, katere so tukajšni stavbni podjetniki večinoma že sprejeli v delo. Zidarska in mizarska dela so se jela pretekli teden že nadaljevati v novih poslopih. Nove zgradbe se prično stoprav prihodnji mesec ko postane vreme bolj ugodno. — Od 23. do 24. marcija t. l. palo je v Gorenjskem obilo novega snega. — Prihodnje dni prevzame mestna občina električno razsvetljavo v svojo oskrb in definitivno upravo. Garancijske preskušnje so se vršile pod prof. Schlenkom z Dunaja pretekli teden in se povoljno obnesle. — Mestna hranilnica ljubljanska zgradi si v kratkem svojo lastno poslopje za 60—70.000 gld. — Občinski svet ljubljanski zboroval bode od meseca maja dalje v prenovljeni mestni dvorani.

(Dopolnilne volitve v občinski svet ljubljanski) vršile se bodo v času od 18. do 23. aprila t. l. Vsled sprave vršile se bodo iste povsem mirno. Nemška in nemškutarska stranka ima sedaj — jezo, in kuja se vsled kompromisa narodnih dveh strank.

(Ljubljanski južni kolodvor) je postal za prometne potrebe že davno premajhen. Po prizadevanji ljubljanskega župana g. Iv. Hribarja odločila se je generalna direkcija na Dunaji poslopje povečati in preurediti.

(Vodovodi na deželi.) Deželni zbor kranjski dovolil je v letošnjem zasedanju več občinam napravo vodovodov ter jim v to svrhu določil primerne podpore iz dež. zaklada.

(V Št. Jakobu pri Savi) sezidali bodo novo župno cerkev.

(Umrli je) v Škofji Loki v uršulinskem samostanu dne 22. m. m. sestra Kordula Lenasi, stara 26 let.

(V Velikih Laščah) osnovalo se je „Kmetško bralno društvo“.

(Obesil se je) v Kostanjevici mesarski pomočnik Anton Geršak, doma iz Zagorja pri Kozjem.

(Nove bolnice) se bodo zgradile v Postojni in v Krškem; ona v Kandiji pri Novem mestu pa povečala.

(Iz Krškega.) Kranjska deželna vlada je dovolila krškemu mestu pet novih živinskih sejmov, ki bodo vsako prvo sredo meseca januarja, aprila, junija, avgusta in decembra. Vrh tega bodo vsako sredo skozi celo leto novi svinjski sejmi. Prvi bode veliko sredo t. l.

(Šestdesetletnico) svojega rojstva je praznoval odlični in učeni pisatelj slovenski dr. Jan. Mencinger, advokat v Krškem. Pri tej priliki so mu Krčani ljubeznjivo čestitali, priredili mu podoknico s petjem in bakljado ter veselico v čitalnici, kjer so se domači pevci in videmski tamburaši odlikovali ter slavljence in drugo občinstvo kaj prijetno zabavali.

(Novomeška občina) zgradila bode letos prostorno novo hišo z dvema nadstropjema za stanovanja uradnikom, profesorjem i. dr.

(Tretji glasbeni večer) priredi „Dolenjsko pevsko društvo“ s pomočjo „Glasbene Matice“ dne 2. aprila t. l. v dvorani novomeške čitalnice.

Vstopnina I. sedeži po 2 gld., II. sedeži po 1 gld. 40 kr. Stojišča 50 kr., za dijake 30 kr.

(V Postojni) bodo zidali v proslavo cesarjevega jubileja okrožno bolnišnico za 12 bolnikov. Domača občina podarila je stavbišče in 200 gld. prispevka.

(Okrožnim zdravnikom v Vipavi) imenovan je dr. Pavel Lučič iz Dalmacije.

(Pogozdovanje Krasa na Kranjskem) lepo napreduje. Odkar se je leta 1876 to hvalevredno delo pričelo, zasadilo se je samo na kranjskem Krasu 137878 ha t. j. 239655 oralov sveta z 21.022380 drevesci. Pretečeno leto zasadilo se je 17241 ha t. j. 29961 oralov kraškega sveta z 1.751.000 borovimi drevesci. Vse te sadike došle so brezplačno iz gozdarske šole v Gradišču pri Ljubljani. Tudi dovažanje priskrbela je južna železnica brezplačno. Ako še pojde to pogozdovanje nekaj let tako srečno naprej, imeli bomo svoječasno naš pusti Kras v svoji nekdanji krasoti.

(Trgovinska šola v Celovcu) dobila je pravico javnosti.

(Tržaški škof Šterk) odgovoril je na židovske napade zaradi napovedanih slovenskih pridig v svojem cerkvenem govoru dne 19. m. m. po svoji miroljubni navadi, vendar je razumel vsak, kogar se je tikalo. Povedal je med drugim: „Ko so začeli apostoli oznanjevati evangelij, poklicala jih je pred se judovska sinagoga, ter jim je prepovedala oznanjevanje. Apostoli pa so odgovorili: Boga je treba bolj poslušati nego ljudi“. Kdo je pač v Trstu identičen z judovsko sinagogo?

(Umrli je) v Gorici dne 25. m. m. vč. g. Lovro Pertout, vpokojeni gimnazijski profesor, star 80 let. Bil je mož obsežnega znanja, vendar skromen in nad vse ljubeznjiv. L. m. z.!

(Redka starost.) V goriški hiralnice umrla je 25. m. m. Katarina Mozetič, rojena v Opatjemselu 25. nov. 1797 — tedaj nad 100 let stara.

(Velikanski požar.) Na Reki udarila je dne 24. m. m. strela v velike magacine na kolodvoru. Zgorela je ogromna množina raznega blaga, ki se ceni na jeden milijon gld. Gorelo je več dni, ne da bi se bilo dalo količkaj vgasiti. Pač pa se je posrečilo ogenj omejiti, da se ni prijel sosednjih zalog.

Druge avstrijske novice.

(† Nadvojvodinja Natalija) hči nadvojvode Friderika, feldcajgmajstra in poveljnika 5 voja v Požunu, umrla je dne 24. m. m. v 15. letu svoje starosti.

(Državni zbor.) V seji dne 23. m. m. bila je volitev podpredsednikov. Izvoljen je I. podpredsednikom Slovenec dr. A. Ferjančič, II. pa Rumun Lupul. Ministerski predsednik predložil je cesarsko naredbo o podaljšanju nagodbe in o rekrutnem kontingentu za leto 1898 v odobrenje. Finančni minister pa je predložil načrt o vravnavi plač državnim slugam. Potem se je začela razprava o izjavi ministerskega predsednika, katera se je zdela po pravici vsem strankam nejasna, obstoječa le iz par suhoparnih fraz. Pri tem je imela glavno besedo Schönererjeva petorica, ne sicer toliko v stvarnem govoru, pač pa v neslanih medklicah in psovkah. Kaj čudno tedaj, da je v poslednji seji bil Wolf nakrat ves spokojen in spreobrnjen, a Schönererja k seji niti ni bilo. Wolf se je ponižno priklatil k predsedniku, kojega je še prvi dan najgrše psoval, priklonil se mu ter mu ponudil desnico. (Če le ni to isti Wolf, kakor se opisuje v otročjih basnih.) Najbrže pa jih je toli poparila nesloga v nemških taborjih. Stranka stranki ne zaupa, edna postavlja nemško „gemeinbürgschaft“, druga jo zanikuje in pobija, tako, da ne vedo niti ne njihovi listi kaj da so. Vršile so se volitve delegatov. Za Kranjsko sta izvoljena Pogachnik ter namestnikom posl. F. Robič. Potem ni bilo seje do torka, v kateri se je nadaljevala razprava o ministerski izjavi. V imenu „Slovenske krščanske zveze“ govoril je temeljito dr. Šušteršič. Kako stališča zavzemajo Jugoslovani napram vladi, kaže to, da so v desnici, ter bodo vedno podpirali vladino prizadevanje, a nadejajo se pa tudi, da vlada usliši njihovo zahtevo za izvedenje enakopravnosti, kar se sicer pogreša v govoru ministerskega predsednika. Razkladal je obstoječe žalostne razmere po sloven-

skih deželah ter v Dalmaciji. — Seje trajajo le še do 1. aprila na kar se začno velikonočne počitnice do 20. aprila t. l.

(Shod avstrijsko-ogrskih slovanskih časnika.) Od 18. do 22. junija t. l. snidejo se v Pragi slovanski časnikarji obeh državnih polovic. Namen shodu je bližnje medsebojno spoznanje in složnost slovanskega časopisja ter tiska v obče. Razven Čehov prijavljenih je do sedaj: 10. Poljakov, 7 Slovencev, 4 ogrski Srbi, 2 Hrvata, 3 Slovaki in 1 Malorus.

(Ko bi res bilo!) Nek češki list ve poročati, da se porabi zvišani davek na pivo, sladkor itd., ki je proračunjen na 40 milijonov gld., v prvi vrsti za zvišanje plače državnim uradnikom, nadalje pa tudi v nadomestilo za časnikarski in koledarski kolek, ki se tedaj odpravita.

(Deželni maršal v Galiciji) knez Evstahij Sanguszko je odstopil ter dobil tem povodom od cesarja red zlatega runa. Njegovim naslednikom imenovan je državni poslanec grof Pininski, s kojim so Poljaki zelo zadovoljni.

(Obsedno stanje.) katero je bila banova vlada razglasila za nekatere okraje na Hrvaškem vsled kmetskih nemirov, se je sedaj vendar enkrat odpravila.

(Mažaronsko izzivanje.) V Zagrebu in po drugih večjih hrvatskih mestih dal je hrvatski ban odstraniti dosedajne nabiralnike pisem ter priskrbel mesto istih nove z mažarsko trobojnico naslikane ter z mažarsko krono. Takoj prvo noč pa so nekateri mladi Hrvatje v svoji razburjenosti pomazali iste z blatom in črnilom ter potrgali raz njih mažarske krone. Vedeti pa bi morali, da je to bila le mažaronska vada, kajti koj drugi dan zaprli so sedem trgovskih pomočnikov in dijakov, koje so obsodili na 5 do 14 dni zopora. K vsakemu nabiralniku pa je poslal ban po jednega redarja za stražo.

Ogled po širnem svetu.

(Domov iz Krete) pozove vlada naše vojake že do 15. aprila. Dosluženci se vrnejo v domovino, bataljon pa ostane v Pulju. To je vsakakor uspeh našega državnega poslanca g. viteza Berkša, ki je interpeliral k temu vlado takoj v prvi seji državnega zbora. Celo leto preživeli so naši sinovi med mnogimi težavami v tujini, državo je stalo ogromnega denarja, a če iščemo uspehov, jih prav nič ni. Bil je to delni „manever“, kojega bi si pa bili mnogo ceneje omislili doma. Neverjetno je skoraj, da je ta eksperiment Goluchowskega stal našo državo 7 milijonov gld. — narod v Slavoniji pa umira gladu.

(Nemškemu cesarju) posrečilo se je konečno pridobiti večino v drž. zboru za glasovanje povečane mornarice. V to svrhu vzeti si hoče država na posodo velikanske vsote, ki jih bo splačala do leta 1904; za to posojilo zgraditi hoče močne vojne ladije, da bo zamogla tekrovati z ostalimi velesilami na morji. Kako drugačno moč pa ima nasproti temu Rusija, kjer je odločil nedavno car brez posojila 200 milijonov za povečanje mornarice.

(Ruska v Kitaju) dosegla je popolen uspeh. Kitajska je privolila vsem zahtevam Rusije, tako odstopa svojo glavno vojno пристаниšče Port Arthur ter trgovinsko luko Talien-Van na 25 let v najem. Nadalje je privolila, da zgradi Ruska od Pemu do teh luk svojo železnico, ki bo odprta splošnemu svetovnemu prometu, vendar pa bo pobirala Ruska od nje carino. Seveda ni smatrati 25 letnega najema kot takim, temveč si obdrži Rusija prepuščena пристаниšča najbrže za vedno. Angleška ne more preboleti teh ruskih uspehov, ter se pripravlja navidezno na obrambo.

(Med Španijo in Severno Ameriko) raste sovražstvo vedno bolj. Zjedinjene države poslale so zadnji teden posebno komisijo na Kubo, da preiščejo na mestu, kaj je povzročilo razstrelitev ameriške ladije „Maine.“ Komisija izrekla je z gotovostjo, da se je zgodila eksplozija od zunaj — tedaj od Špancev. To je Ameriki dobrodošel povod, da se začne maščevati nad tekmovalko Španijo. Obe državi pripravljate se z mirno samozavestjo na gotovo zmago k boju, vendar pa se v istini Španija trese pred nasprotnikom. Ker je španska kraljica iz habsburške rodovine, prigovarja baje Avstrijska Francosko, da posreduje za pomirjenje.

Dopisi.

Od Sv. Ane pri Teharjih. Dolgo časa sem spal mirno zimsko spanje, jeli g. urednik! Pa zadnji čas so me vendarle vzbudili „nemškorčki“, tako kolobitajo in brumé okolu moje puščavine. „Kaj neki je to“, premišlujem; „ali je potres, ali kje v bližini gori, da noč in dan ni miru?“ Ko tako preudarjam, kar glej ga ščinkovca, primuza se stari moj prijateljček Zepl skozi duri. „O, dobro jutro, rajni g. nadžupan!“ poklonim se mu, kakor se takim velikašem spodobi. „Samo bivši občinski sluga!“ popravlja me Zepl ves dobrovoljen, da sem mu skazal toliko čast. „Kaj pa delaš tod okrog g. umrli nadžupan?“ vprašujem ga radovedno. „Ej, ali še ne veš, da imamo nove volitve za občino? Agitiram, noč in dan agitiram za svojega prejšnjega podžupana Lenteka. „Ha, ha, rad bi od mrtvih vstal, ti zvičaj, je li?“ rečem mu. „Veš kaj“, odreže se mi on, „nikoli mi še ni bolje šlo kakor tista debela klobasnata leta, ko je bil Lentek za župana, jaz sem pa županil. Rad bi, rad, da bi bilo še kedaj tako. Pa jaz tebi ne bom premnogo govoril, ti si zame premuhast. Bodo že prišli še drugi gospodje. Samo povabil bi te, da prideš jutri v nedeljo h Kuštru na naš volilni skod. Boš že sam razvidel, koliko nas bo — kako že vse težko čaka, da bi spet mi dobili kuhalnico v roko!“ „Aha“, bleknem jaz, „da bi nam spet izkühali kako novo tožbo!“ „O tistej tožbi mi pa le molči!“ ugrizne se Zepl v ustnice. „Bila je, povem ti na tihem, res neumnost; pa kaj, občina ima itak preveč denarja; nič ne škodi, če so ga dohtarji nekaj dobili v roke; saj morajo tudi živeti.“ „O kako si blagega srca!“ začudim se jaz. „Pa res mislite zmagati letos? Ali niste bili že zadnjič dovolj tepeni? Ali vas znova srbé pleča?“ „He, ne boj se! Manjka nam še samo treh glasov — in zmaga bo Zeplova!“ zavrne me. „Treh glasov? v katerem razredu pa? Menda koli v prvem, kjer jih itak voli samo dvanajst. Tam bi utegnili biti, da imate res že štiri „štíme“ in vam jih manjka še treh, da ne bi pogoreli. V drugih razredih je pa itak gotovo ves vaš trud zastonj.“ „Ne bom se pričkal s teboj,“ razjezi se živi mrlič: „ti imaš prenamazan jezik. Samo to ti rečem: Letos smo se pobratili z nemškorčki in kapitalisti s pobijalsedemohlači — ali kako se že imenujejo tisti štorski delavci, ki hočejo, da bi svet narobe postavili in bi vsi ljudje morali po glavi hoditi. Zato se še crknenelega vraga ne bojimo. Samo pridi jutri — veš, točno ob štirih — doli h Kuštru, pa boš sam videl, koliko nas bo!“ Reče in zaloputne vrata.

Pa komaj se nekoliko oddahnem, že prikolobitata — kdo bi bil to mislil! — g. Lentek in g. Tinček v kočico. „O kolika čast, kolika čast!“ priklanjam se jima jaz. „No, ne prestraši se preveč naju imetnosti!“ prigovarjata mi: „prišla sva prav za prav danes samo beračit.“ „Beračit?“ ostrmim jaz; „k meni siroteku puščavniku?“ „Prav res,“ zatrjuje mi g. Tinček; „glasu prosit: ker imaš tudi ti zaradi te svoje kolibice volilno pravico, bodi tak milosrčen, usmili se naju in pridi naju volit!“ „Res tega bi še bilo treba,“ vzkliknem jaz, „da bi se puščavniki v politiko mešali — kakor če bi zajčki na vojsko šli! No, sploh pa — ali niste obečali in obljubili vi vsi, ti, g. Lentek, in ti, g. Tinček, in g. derehtar in g. Kološek in g. Letavec in vsi drugi, da ne boste nikdar več šli volit? In sedaj še agitirate! To pa ni možato, da ste besedo snédli. Če bi bil vedel, da ste toliko lačni, bil bi vam raje plačal za kako suho kračo pri Métkotu.“ „To je pa drugače“, zafrkneta me: „mi upamo zmagati.“ „Ali je mogoče?“ vzkliknem jaz. „Kako da ne?“ zagrohoče se Tinček. „Jaz hočem biti vendar enkrat župan.“ — Tu se je pa očka Lentek tako razjezil, ko je čutil, da mu Tinček skrivaj hoče v zelje, tako razjezil, da je srdito zagriznil v jezik. Da bi se potolažil, zahrči razjarjen na tihem v svoje brke: „Le trudi se za nas, ti veterinjak; nazadnje te bomo že na cedilu pustili.“ „Kako ne bi mi premagali Slovence?“ oglasi se spet Tinček: „Ilorinič, Herodež, Šalnik, Mavhar — vsi so naši, in tudi Janezek —“. „Ali je mogoče?“ zastrmim jaz. „Tudi Janezek vaš? Ali je že pozabil, kako se je ženil...“

Ali ga ni strah, kako se bodo ljudje smejali, če to zvedó? „Naš je, naš“, kličeta mi oba. „Pa to še ni dosti“, odgovarjam jaz: „vseh volilcev je menda kakih tri sto.“ „E kaj bi tak čvekal“, nasmehne se mi Lentek in skrivnostno, šepetaje, da ne bi kdo morebiti ven kaj slišal, pripomni: „Vse, kar je nespametnih, štejemo za sebe: gotovo bodo vsi neumni volilili z nami. Ker je pa neumnih več kakor pametnih, moramo mi zmagati.“ „Pazi, g. Lentek“, zapredem mu jo jaz, „pazi, da se ne ušteješ; jaz mislim, da je v teharskej občini še dokaj več pametnih kakor pa neumnežev. Prav zdi se mi, da vas bodo naklestili kakor so nekedanji Teharčani grofa Urha, ko je za njih dekletci lazil.“

Pa bilo bi predolgo, če bi vam vse razpovedal, kako smo se lasali in uháli. Samo to naj še dostavim, da sta se sukala okrog mene kakor sitne poletne muhe okrog živine. Čim bolj sem se jih otresal, tem bolj sta se me držala kakor klošč. Ni bilo drugače, moral sem jima obljubiti, da pridem vsaj na njih volilni shod v nedeljo. Kako je pa tam bilo, to vam pa popiše prihodnjič vaš udani

puščavnik od Sv. Ane.

Iz kozjanskega okraja. Dopisnik v „Dopisniku“ z dne 18. marca t. l. hoče oprati tistega uda okraj. zastopa kozjanskega, kateri je glasoval proti zgradbi ceste mimo Prevorja. Čudno res, da se taki mož imenuje „pravičnik“, kateri nasprotuje tako dobri stvari, kakor bi bila imenovana cesta. Ali je to pravično in značajno, ako se ovira zgradba ceste, za katero se že več kot 50 let moleduje, in katero so stari, ne toliko razumni prebivalci kozjanskega okraja, že v prvi polovici tega stoletja spoznali kot potrebno. Nevemo tudi kaka potreba je potegovati se za cesto Prevorje, Hrušovje, Sv. Urban, — ker vasi Loke in Planinska vas itak nimata čez četrte ure na okrajno cesto, tudi bi bila cesta Hrušovje okoli 2 km. daljša. Nadalje nam ni umevno, kako se misli cesta iz Hrušovja na Sv. Urban, menda se misli tam zrakoplav spuščati. Treba je le skrbeti za cesto, ktera bi Kozje in Št. Jur oziroma Celje najkrajše vezala, ktera bi imela na zunaj največ veljave in bi tudi najmanj stala. To bi bila edina proga Prevorje, Košnica, Sv. Urban. Sicer pa spada Košnica k občini Dobje in k fari Sv. Vida pri Planini, — broji več prebivalcev kot vasi Loke in Planinskavas, — in nje prebivalci so ravno tako ljudje kakor drugi občani oziroma farani. Ker so pa tako zapuščeni, je treba še bolj za nje skrbeti kot za prebivalce vasi Loke in Planinskavas, kateri so itak pri cesti. Kje je torej krščanska ljubezen, katero dopisnik v predzadnji številki tako priporoča. Ali druge okrajne ceste samo po blaženih in imenitnih krajih vodijo? In ako rečemo, da je tej cesti nasproten ud okraj. zastopa pisaril na neko višje mesto, češ, cesta Prevorje, Košnica, Sv. Urban bila bi samo za posestnika V. in če bi se ne gradila cesta po njegovi želji, (to je Prevorje, Hrušovje, Sv. Urban,) bi se naj nobena ne gradila, — smo dosti povedali. Torej hoče zgradbo ceste ne samo ovirati, ampak tudi preprečiti, preprečiti torej zdatno podporo (okoli 20.000 gld.) iz deželne blagajne, ktera se je že obljubila. Kje je značajnost? Kje krščanska ljubezen? Sicer pa naj tisti, ki se borijo za to cesto, vztrajno delujejo, saj ima vsaka dobra stvar svoje nasprotnike, zadnji pa naj premislijo, da se vsakomur s to cesto ne bo moglo ustreči, ker mimo vsakega sela se ne more cesta delati. Želim pa, naj se vsa ta stvar pri plenarni seji okraj. zastopa poravna. Lastnosti „pravičnosti, značajnosti in krščanske ljubezen“, ktere polaga zadnji dopisnik kozjanskega okraja na srce imenovanemu udu, bi se najlepše kazale tedaj, če bi vsi zastopniki kozjanskega okraja skupno delovali za prepotrebno cesto mimo Prevorja. Kako lahko se nam v Gradcu smejijo, češ, Slovenci itak nočejo podpore, le naj se pripravijo, bomo pa dali tisti denar „Südmarki.“ In res, kedaj bo zavladala složnost pri Slovencih? Tisti značajni in pravični ud okrajnega zastopa kozjanskega, kateri krščansko ljubezen toliko spolnuje, — nam je gotovo ne prinese.

Narodno-gospodarske novice.

Oskrbovanje travnikov.

Govoril T. Grah pri zborovanji „Kmetijskega društva“ na Ponikvi.

Ko sem nekdanj v Št. Jurji kmete nagoval, da bi si travnike gnojili, bili so tiste misli kakor vi danes tukaj. Pa nekateri so le začeli gnojiti in jih še gnoje, in rekel mi je kmet: „Prav ste imeli! Travnik mi da trikrat nazaj gnoj, njiva pa še enkrat ne“. Zapomnite si! Posodite travniku za eno leto gnoja in dal vam bode čez 200 odstotkov za to. To so sicer odeluške obresti, pa če bode kdo zavoljo tega kaznovan, mu hočem jaz povrniti. Ako ima kmet veliko sena, tedaj pa navadno dvakrat greši. Prvič ga prodaja na pol pod ceno, in v drugo prodaja teleta. Zapišite si nad vrata doma: dobro seno se spod 2 gld. ne sme prodati, sploh je slabo znamenje za kmeta, ako seno prodaja, še slabša, ako ga kupuje. Tudi teleta bi se ne smela prodajati. Nemeč jih ne prodaja ampak redi. Ako torej seno v gnoj in meso spremenimo, le tedaj lahko rečemo, da smo gospodarili.

Ko sneg odleze in se zemlja posuši, biti mora kmetova prva skrb, da pogleda svoje travnike. Ustrašil se bodeš, ko boš videl namesto travniških rastlin sam mah, le tam pa tam štrli kaka uboga travica. Zdaj lahko naprej presodiš, kaka bo tvoja košnja. Več mahu, manj trave in sena. Mah ne zaduši le samo trave, ampak on jo uničuje na dva načina: prvič ji zabranjuje zrak in toploto, katero rastlina za rast imeti mora; tako pa brez teh ne more vspevati. Travnik vsled mahu tudi postane mokrotan. V drugo pa se mah zajé v travo, v korenine kakor bilke — jim pije najboljši sok in moč, ter jih ugonobi.

Proč torej mah iz travnikov! Brano in grablje v roke ter ga dobro povlačimo in pograbimo. Ako delamo tako nekoliko let zaporedoma, imeli bomo travnik brez mahu z gosto travo zaraščen. Nekteri se boje travnik vlačiti, ker menijo, da bi se rastline izruvale. Naj se le ktera izruva, saj niso preštete, in naj se jim tudi koreninice ranijo in cepijo, saj ravno to je koristno, kajti opazovalo se je, da se tam, kjer so se koreninice trgale in cepile, začela novo življenje rastlinam, tam izrastejo nove korenine, novo steblovje in s tem se trava zgoščuje.

Pa ne le samo to, zakaj da se morajo travniki vsako leto povlačiti. Po povlačenju mi travnik tudi tako rekoč okopamo. Znabiti kdo meni, da koristi okopavanje samo turšici, krompirji, zelji, korenji, drevju? O kako se motite! Lepše ko se rastlina okopa, lepše raste, velja tudi pri travniških travah. Od kod pa pride to? Učenjaki so zasledili, da se v zrahljani zemlji, kamor veliko zraka priti zamore, na koreninan naselijo neke glive, ktere srkajo iz zraka dušik v sebe, ter ga potem oddajajo rastlinam po korenincah. Dušik pa je rastlinam tako potreben, kakor nam zrak, v katerem je kisik. Ta zračni živež gre rastlinam torej skoraj popolnoma v zgubo, ako zemlje dovolj ne rahljamo. In nekteri travniki še niso bili nikoli zrahljani. Povlačen travnik pa se tudi lažje posuši in je potem toplejši, kar daje bujnejšo rast rastlinam. Tudi dež popije tak travnik bolje, ter primaka delj časa koreninam.

Torej dragi, še enkrat brano, brano na travnik! Lahko pa vzamete na travnik vašo navadno njivno brano s trnjem od spodaj zapleteno in ako ravno se trnje kmalo oguli, vendar je za gladke, viseče travnike dobra, kajti po tacih so včasih travice zelo drobne in je tudi plast zemlje tanka.

Drugače pa je po dolinskih travnikih in še posebno tam, kjer tla niso ravna. V take nižave in jarke navadna brana ne more priti, ampak pleše nad njimi tako, da se mah spodaj smeji.

Za take travnike imamo vpogljivo, členkasto, travniško brano, ktera vsako nižavo in stopinjo poišče ter jo očisti. Ker pa je taka brana za malega posestnika predraga, omislilo si je naše društvo to brano, ktera tehta 86 kl. in velja 26 gld. Ta brana se bode posojevala in sicer plača od nje na dan vsak ud 20 kr. neud pa 40 kr. Zagotovim vas, da je ta brana več vredna, kakor toliko kil zlata, ako jo boste

pridno rabili. Vlači pa se s to brano čisto priprosto. Vprežeta se dva konja in začne se kraj travnika, ter goni krog in krog enkrat po enem mestu tako, da ni potreba nič obračati ter se potem na sredi travnika konča. Pri vlačanju ni potreba za brano držati. Ko se je pa med zobmi nabralo dosta mahu, tedaj se prime zadnji konec brane, ter vrže nazaj na sprednjega, tako da mah odpade, ali pa se z roko pomaga. Že prvo leto se bode videla korist, še bolj pa drugo in tretje. Toda zapuščen in potem povlačen travnik je podoben zanemarjenemu beraču, kateri še ni sit, ako ga ostrižemo, počesamo in preoblečemo. Zdaj bo prosil tudi še jesti, kar mu bode dobro teknilo. Pripeljite torej travniku pred vlakom še tudi gnoja vsaj vam ga s preobilimi odstotki vrne.

Kakor hitro se travniki osušijo tako, da se skoraj za brano kadi, tedaj je čas z vlakom. Takih dni pa je včasih do sredi aprila zelo malo, torej ne zamudite redkih ugodnih dnevov.

Veliko travnikov je v naši občini, kateri se vlačiti ne bodo dali ker so premokri, kako take posušiti, se zmenimo drugokrat. Tudi umeten gnoj ima svojo prihodnost, o čemer se tudi enkrat zmenimo. (Konec.)

(Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju.) Pozodom vladarske petdesetletnice Njega veličanstva cesarja, pristopil je društvu kot ustanovnik s petdeset goldinarji veleč. g. dr. Franc Sedej, c. in kr. dvorni kapelan, ravnatelj v Argastineju itd. na Dunaju. Dalje so društvu darovali: Slavna mestna občina ljubljanska 25. gld. (Ta je preja in edina občina, ki je društvu pristopila kot ustanovnica že l. 1892.). Slavna posojilnica v Brežicah 15 gld. V Celji so darovali gg. dr. Jos. Sernec, dež. posl., odv. itd. 5 gld.; dr. Juro Hrašovec odv. 2 gld.; dr. Jos. Vrečko, odv. 2 gld., vč. g. Anton Rančigaj, vikar 2 gld.; v Čadramu: Vč. gg. Jurij Bezenšek, kn. šk. svet., žup. 2 gld., Vid Janžekovič, kap., 1 gld. 50 n.; v Černomlju: G. Ant. Kupljen, c. kr. notar, 3 gld.; v Celovcu: g. B. C. Rossbacher, trg., 2 gld.; na Dunaju: gg. dr. Jos. Jelenc, vzgoj., 5 gld., dr. Janko Pajk, c. kr. prof. 5 gld., Anton Globočnik plem. Sorodolski, c. kr. vlad. svet., 10 gld., dr. Vladimir plem. Sorodolski, c. kr. višji fin. svet. v fin. minist., 6 gld., visokorodni g. Jos. baron Schwegel, ekselencia itd. 5 gld., Fr. Lastavec, vzgojevalec, 5 gld., Matej Bardek, c. kr. rač. revid. v p. (društ. ustanov.) 5 gld., Vilj. Schramek, nadinženir c. kr. drž. želez., 3 gld., Jak. Urbanija, c. kr. pošt. kontr., 3 gld., dr. Jan. Lenoč, dvor. in sod. odv., 2 gld.; v Cirknem: Vč. g. Iv. N. Murvovec, dek., žup., 2 gld.; v Gorici: g. dr. Tuma Henrik, odv. kand. 5 gld.; v Gornjem Gradu: g. Ant. Svetina, c. kr. notar, 2 gld.; v Gradcu: g. Fr. Hrašovec, c. kr. sod. v p. 3 gld.; v Idriji: gg. Vinko Kolšek, c. kr. notar, 10 gld., Fr. Ks. Goli, trg., 2 gld.; v Konjicah: g. dr. Ivan Rudolf, odv., 5 gld.; v Ljubljani: gg. dr. Jernej Suppanz, c. svet., itd. (društ. ustan.) 10 gld., Maks Peteršnik, c. kr. prof., 5 gld., dr. Andrej Kuhar, not. kand., 3 gld., Drag. Žagar, dež. blag., 3 gld., Jos. Martinak, c. kr. dež. sod. svet., 5 gld., Rajmund Perušek, c. kr. prof., 2 gld., Viktor Rohrmann, trg. (društ. ust.), 2 gld., dr. Jan. Babnik, c. kr. sod. taj., 5 gld., Ivan Murnik c. svet., dež. posl. itd., 5 gld.; v Laškem trgu: g. Juro Merzel, dež. urad. 50 nov.; v Litiji: gospica Amalija Jenko 1 gld.; v Ljutomeru: veleč. g. Ivan Skuhala, dek. itd. 1 gld.; v Bovcu: g. Alojzij Sorč, c. kr. pošt., 2 gld.; v Dražgošah: vč. g. Fr. Boncelj, žup. uprav., 1 gld. 50 nov.; v Doberdobi: vč. g. Ant. Bratina, vikar, 1 gld. 10 nov.; v Grižah: g. Jak. Janežič, posest., 5 gld.; v Marenbergu: g. Martin Kocbek, c. kr. notar, 3 gld.; v Mariboru: gg. Henrik Schreiner, c. kr. ravnatelj, 3 gld., B. Jentl, zaseb., 2 gld.; Václav König, lekarničar, 2 gld.; v Novakih (Goriško), vč. g. Jos. Kosec, kurat 1 gld. 50 nov.; v Negovi: vč. g. Alojzij Sijanec, žup., 1 gld.; v Novem mestu: gg. Andrej Vojska, c. kr. sod. nadsvet. v p., 1 gld., dr. Jak. Schegula, odv., župan, 2 gld., gospica Hermina Seidl, 1 gld. 50 nov.; v Polzeli: vč. g. Jože Atteneđer, žup., 1 gld.; v Peravi (pri Beljaku): vč. g. Simon Bauer, žup., 2 gld.; v Ptuj: g. dr. Fr. Jurtela, dež. posl., odv. itd. 5 gld.; v Rečici (Štajarsko): vč. g. Štefan Pivec, kaplan, 1 gld.; v Razboru (Štajarsko): vč. g. Fr. Klepač, žup., 1 gld., 51 nov.; v Reki (pri Laškem trgu): g. Jernej Troha, učit., 1 gld. 50 nov.; pri sv. Benediktu (v Slov. gorici): vč. g. Fr. Zmazek, žup., 2 gld.; v Ribnici (na Štajerskem): vč. g. Fr. Hrastelj, žup., 5 gld.; v Solčavi (na Štajerskem): vč. g. Miloš Šmid, žup., itd. 2 gld.; v Stillfriedu (Niže Avstrijsko): vč. g. dr. Mih. Mogolič, žup., 5 gld.; v Svetinjah: vč. g. Iv. Bohanec, žup., 1 gld.; v Velikoven (na Koroškem): vč. g. Janez Wieser, dek. itd. 3 gld., g. dr. Jurij Kulterer, odv., 1 gld.; v Žireh (na Kranjskem): nabral je g. Makso Božič, pravnik, 10 gld. 70 nov., katere so darovali: vč. g. Jos. Vidmar žup., sl. odb. bral. druš., Jak. Kavčič, M. Lenger J. Kavčič A. Božič, V. Legat, (po 1 gld.), L. Božič, G. Demšar, Fr. Mohovne, Z. Božič R. Božič, M. Fröhlich (po 50 nov.) več gg. še 70 nov. — (Iz rodoljubnega Kranja) prejelo je podporno društvo za slov. visokošolce na Dunaji dani 62 gld. katere je mej tamošnjimi rodoljubi nabral velepospovani gospod Viktor Globočnik, c. kr. notar, deželni posl. itd. To vsoto je društ. izročil g. Iv. Varl, prav. darovali so sledeči p. n. gg: Vik. Globočnik, c. kr. not., dež. posl. itd., Vinko Majdič, veletr. itd. dr. Ed. Šavnik, zdrav. dr. Val. Štempihar, odv., po 5 gld., Kar. Šavnik, župan., c. svet. itd. 3 gld., Kar. Florijan, trg. in pos. Iv. Maselj, c. kr. gimn. prof., vč. g. Ant. Mežnarec, dek. knez šk. svet., Fran Omersa trg., dr. Jak. Zmavec c. kr. gimn. prof., po 2 gld., Hrobath Fr. trg., Avg. Drukar, not. kand., dr. Ed. Globočnik, zdrav., Pavel Juvandčič, dež. sod. svet., Al. Lavrenčič, knjigovodja, Jan. Majdič, trg., Jože Majdič, trg., gospa Marenčič, Marija, pos., Mavril Mayr pivov., Peter Mayr pos., T. Pavšlar, pos. valj. mlina, vč. g. dr. Fr. Perne veroučit., Iv. Pezdici, šolski vod., Ciril Pirc, trg., Kon. Pučnik, pos., dr. Fr. Prevč, odv., vč. g. Iv. Renier, kap., Vilj. Robida, c. kr. fin. kom., V. Rohrmann, c. kr. vlad. taj., Iv. Rakovec, trg., Ferd. Sajovic, trg., Sajowitz Fr., hotelier, Ant. Stritof, c. kr. gimn. prof., Novak Fran., c. kr. gimn. prof. Iv. Valenčič hran. taj., Andrej Žumer, šol. nadzornik, Anton Korošec, živ. zdrav., vč. g. Fr. Žvan, kap., po 1 gld., Neimenovana in g. dr. Val. Korun, c. kr. gimn. prof. po 50 nov. — Za toliko blagih darov bodi najiskrenejša zahvala! Društvo

podpira letos uže 51 revnih visokošolcev. V 4. mesecih je bilo razdeljenih: v gotovini 294 gld. in 1133 obednih po 25 novč. = 283 gld. 25 novč. skupaj torej 577 gld. 25 novč. Vsak kedor more spomni se bednih visokošolcev na Dunaju. — Dalje darove hvaležno sprejema vč. g. Fr. Jančar, monsignor, papeški častni komornik, župnik nem. vit. reda, Dunaj, I. Singerstrasse. 7.

Koledar.

Mali traven ali april. — Petek (1.) 7 žalost M. D. Hugon, škof. — Sobota (2.) Frančišek Pavlanski, sv. Kri Gosp. — Nedelja (3.) 6. postna (cvetna.) Abundij, škof. — Ponedeljek (4.) Izidor, škof. — Torek (5.) Vincencij Ferar., spozn. — Sreda (6.) Sikst, p. m. — Četrtek (7.) † Veliki četrtek; Herman, spozn. — Ščip dne 6. ob 10. 25 min. zvečer. Veter in neprijetno.

Sejmi.

Dne 2. aprila v Št. Ilju v Slov. gor., v Poličanah (za svinje), na Starih Sv. gorah, v Artičah in Slov. Gradcu. Dne 4. aprila v Trbovljah, Kamnici, Sevnici ob Savi, v Mariboru (tudi za konje) in v Poličanah. Dne 5. aprila pri Sv. Križu tik Slatine in v Radgoni. Dne 6. aprila na Ptuj in v Imenem (za svinje). Dne 7. aprila v Konjicah, na Laškem, na Bregu pri Ptuj (za svinje) in v Rajhenburgu.

Loterijske številke.

Trst 26. marca 1898: 9, 36, 83, 15, 12
Linc " " " 33, 78, 38, 24, 41

Podobice za I. sv. obhajilo

kakor tudi različne druge podobice se dobe po jako nizki ceni v trgovini

D. Hribar-ja
v Celji.

Lepo posestvo na prodaj

pol ure od farne cerkve, obsegajoče 20 oralov zemlje, lep bukov les in tudi nasade smrek, dosti travnikov in njiv. — Več pove

Jurij Dolinšek

(106) 2—1 Planinskavas, p. Trbovlje, Štajarsko.

30 polovnjakov dobrega, pristnega vina

ima na prodaj nek posestnik na Spodnjem Štajerskem liter po 20—24 ako se ga kupi najmanj eden polovnjak; kdor ga kupi več, dobi primeren popust. Isti ima na oddajo tudi več tisoč ameriških trt, in sicer „Sovač“ 10 gld., „Riparija portalis“ 12 gld. tisoč komadov.

Ponudbe za jedno in drugo pošiljati je upravnistvu (43) 10—8 „Domovine“.

Vdano podpisani priporočam p. n. krčmarjem in sl. občinstvu svojo

izvrstno mareno eksportno in granatno pivo

kakor tudi pivo v steklenicah po najnižji ceni.

Postrežba točna in vestna.

Simon Kuček

lastnik pivovarn v Laškem trgu in v Žalcu (Štajarsko).
(89) 3—3

Trgovina

Dragotina Hribarja v Celji

sprejema v naročevanje različne pečate iz kavčuka in mesinga, nadalje vignete za pisma in steklenice, po najnižjih cenah.

1898. Novosti za pomlad.
dansko dobo, največja izbira pri najnižjih cenah!

Zaloga narejenih oblek za gospe in gospodične.

Pomladanske jakete, vremenske plašče, vratnike, suknene in porhantne bluze, velika zaloga športnih lepotečnih srajc, empire-predpasnike v vsaki velikosti in kakovosti. Brokat-predpasnike, kakor suknene in drugačne itd. itd. priporočam

KAROL RÖSSNER
krojač ženskih oblek
Celje, Graška cesta šte. 4.

Prevzamejo se naročila po merah po najnovejših žurnalih od priproste do najbolj elegantne naprave.
(91) 10.

Peter Kostić v Celji
trgovina norimberško-galanterijskega in drobnega blaga

priporočam slavemu občinstvu:

dežnike in solončike, palice, srajce, ovratnike, kravate in masne, rokavice, pletene in glase, nogavice, modrece, galošne, gumbe, mila, parfume in druge toaletne p. pedmete.

Velik izbor krasnih nagrob-nih vencev in trakov.

Vse po zelo nizkih cenah.

Javna zahvala.

Slavna gornjesav. posojilnica v Mozirji je tudi letos za nakup obleke revnim šolarjem tukajšnje šole darovala znesek 30 gld., za kar se tem potom v imenu obdarovanih učencev najtoplejša zahvala izreka. Bog plati!

Šol. vodstvo na Gorici, dne 31. marca 1898.

A. Žager
vodja šole

Šolska stavba.

V Št. Petru na Medvedovem selu,

pošta **Pristava** se ima v prihodnjem letu od Velike noči do jeseni postaviti na sedaj pritično šolsko poslopje jedno nadstropje. — Delo, ki je preračunjeno na 7520 gld., se bo oddalo v celoti pod običajnimi pogoji pri zmanjševalni dražbi dne 6. junija t. l. ob devetih dopoldne. Načrt, stroškovnik in dražbeni pogoji morejo se pregledati pri šolskemu vodji vsaki dan.

(109) Načelnik **Anton Hajnšek.**

Amerikansko trsje

Salonis

vkoreninčene prodaja za 3 gld. 50 kr.

Janez Žurman

(137) 2—1 Sv. Trojica nad Slatino.

Obrtno naznanilo.

Podpisani naznanja vljudno sl. občinstvu v Celju in okolici, da je prevzel gostilno pri „Stadt Graz“. Potrudil se bodem z pazno postrežbo ter z dobro pijačo in jedili svoje goste najboljše zadovoljiti.

Posebno opozarjam, da bodem točil najboljša konjiška vina.

Za mnogobrojni obisk se priporočam udani

(105) **Anton Birgmayer.**

Svoj

še celo novi hišni oltar

ki je pripraven za kako podružnico in tudi župnijsko cerkev prodam takoj po nizki ceni.

Franc Walter

(108) župnik v pokoju v Celji.

Dragi bralci „Domovine“!

Svoji k svojim!

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“.

Priporočam čast. duhovščini in slav. občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega

špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na debelo in drobno. — Imam tudi več 100 kg. finega belega kislega zelja na prodaj.

Kupujem vsake vrste deželnih pridelkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo, proso, suho bučno seme, orehe, konoplje, laneno seme, detelno seme, krompir na cele vagone, sploh vse deželne pridelke po najvišjih cenah. Vzajem tudi še fižol vsake vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in kurtnino.

(159) 52—36 Z velespoštovanjem

Anton P. Kolenc

„Pri dobrem pastirju“!

Popolni vspeh uradno potrjen!

Polysulfin

je najnovejša iznajdba za rabo pri pranju, beljenju in čiščenju v domačiji, obrtu in industriji. Snov — v obliki praška — obstoji iz žvepljenih spojin, ki se v vodi brez vsakega duha razpustijo ter nikakor ne škodujejo niti perilu niti rokam.

Najboljše čistilo za volneno blago.

Z uporabo tega sredstva prihrani se mnogo navadnega mila, časa, kurjave in drugega belila, zaradi tega se vsaki gospodinjki najtopleje priporoča, ker je za perilo najcenejša, izvrstna in brez vsake najmanjše škodljive primesi sestavljena snov.

Dobi se v vseh trgovinah.

(99) 20—2 Glavni založnik

Jožef Matič v Celji.

Popolni vspeh uradno potrjen!

Cena zavoju 15 kr.

Cena zavoju 15 kr.

Dr. Radoslav Pipuš

naznanja slavnemu občinstvu, da je v Mariboru Tegetthofova ulica št. 10 (v Miklošičevi hiši blizu slovenske cerkve) odprl svojo (100) 3-2

odvetniško pisarno

Dr. Radoslav Pipuš**Razpis.**

„Zveza slov. posejilnic“ v Celji razpisuje mesto tajnika. Plača po dogovoru do 1200 gld. in potovalno odškodnino ter potni troški. — Prošnjiki imajo dokazati zmožnost obeh deželnih jezikov, dovoljno izobraženost in verziranost v posojilniškem poslovanju. — Prošnje opremljene z dotičnimi spričevali pošljejo naj se do 1. maja t. l. „Zvezi slovenskih posojilnic“ v Celji. (101) 3—2

Dva učenca

ki imata veselje do

ključarske obrti in sta krepka, vzprejme takoj

(102) 3—2

Ivan Rebek

ključavničar v Celji.

Prodajalka

zmožna slovenskega in nemškega jezika želi kot taka vstopiti v kako slovensko ali hrvaško prodajalnico. Naslov: Prodajalka post. rest. Radkersburg. 3-3

Gostilna

v „Narodnem domu“ v Celji

odda se od 1. junija 1898 pod jako ugodnimi pogoji v najem.

Ponudbe do 15. aprila 1898 na gostilničarski odsek v „Narodnem domu“ v Celji. (95) 3—3

Vinko Čamernik

kamnoseška in podobarska obrt v Ljubljani

nasproti mestne elektrarne.

Priporoča se častiti duhovščini v izvršitev umetnih in kamnoseških del kakor: altarjev, prižnic, obojajitnih miz, krstnih in kropilnih kamnov

priporoča svojo

veliko zalogo vsakovrstnih

grobnih spomenikov

iz raznih marmorjev in granitov.

Izvršuje

kompletne rodbinske rakve

in spomenike.

* Strugarnica marmorja *

z električno silo.

Obrise in proračune na zahtevanje zastoj in franko!

Cukerin

350krat slajši od sladkorja 1 kos 2 kr.
150krat slajši od sladkorja 1 kos 1½ kr.
Cukerin v malih zavitkih komad po . . . 1 kr.

Pošilja najmanj 100 komadov

Jindrih Vojteh

Nusle-Praga.

Trgovcem in prekupcem velik popust.

(92) 15

Mauthner's Samen.

Aussaatzeit: Ende Februar und März.

Saatweite: 25—30 cm. Abstand der Reihen, 10 cm. in der Reihe.

Bodenbeschaffenheit: Tieflöcker, recht nahrhaft und nicht frisch gedüngt.

Mauthner-jevih

slovitih

zeliščnih in cvetličnih semen

zaprtih, oblastveno zavarovanih zavojih

s sednijsko vpisano

varstveno znamko „medved“

se nahajajo

komisijska skladišča

pri največ

veletrgovinah z mešanim blagom v Avstriji.

V vsakem kraju je poverjena komisijska prodaja 80 najbolj zahtevanih vrst zeliščnih in cvetličnih semen le jedni tvrdki, toraj postavljena le jedna omara. Iz krajev, kjer se ne nahaja komisijska zaloga vzprejemajo se naročitve.

Kot sveža in pristna semena tvrdke **Edmund Mauthner** (Budimpešta, Andrassystrasse 23.) veljajo le ona, ki so zaprta v izvirne zavitke z letnico 1898 in na katerih se nahaja, kakor kaže poleg stoječa podoba, slika medveda in ime **Mauthner**.

Pred ponarejenji se svari.

Čas setve: Koncem februarja in marca.

Prostor za posejatev: 25—30 cm oddaljenost vrst

10 cm v vrsti.

Kakovost zemlje: Globoko zrahljana, redilna in

ne novo pognojena.

(62) 12—5

Vse stroje za poljedelstvo.

Vnovič znižane cene!

Trijeri (čistilni stroji za žito) v natančni izvršitvi. Sušilnice za sadje in zelenjavo. Škopilnice

proti peronospori, zboljšani sestav *Vermorel*.

Mlatilnice, mlinci za žito, stiskalnice (preše) za

vino in sadje različnih sestav, (te stiskalnice imajo

skoro ono tlačilno

moč kakor hidravlične (vodovodne)

preše.

Slamoreznice

jako lahko za go-

niti in po zelo

zmernih cenah.

Stiskalnice za

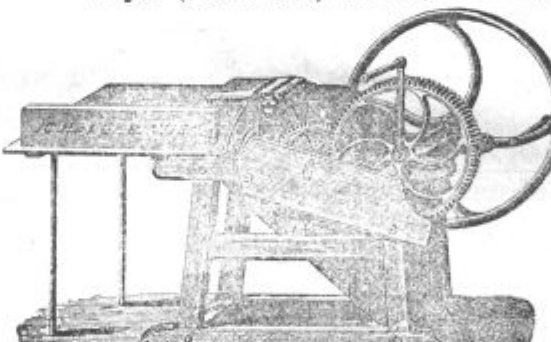
seno in slamo, ter

vse potrebne, vsa-

kovrstne poljedel-

ske stroje prodaja

v najboljši izvršitvi

IG. HELLER na Dunaju II, Praterstrasse 49.

Zastopniki se iščejo. — Pred ponarejanjem se je treba varovati. (41) 22

Bilanca

„Hranilnega in posojilnega društva v Ptui“ za leto 1897

Aktiva**Pasiva**

	gld.	kr.		gld.	kr.
1. Hiša vl. št. 346 Ptuj gld. 47520—			1. Glavni deleži . . . gld. 2000—		
2. Inventar te hiše . . . 1360—	48880	—	od 4469 za-		
3. Hiša vl. št. 52 Ptuj	6435	—	družnik. gld. 50759 30	52759	30
4. Inventar v pisarnici	120	—	3. Hranilne vloge z kapitalizovanimi		
5. Posojila	849882	43	obrestmi vred	771959	46
6. Zaostale obresti od posojil . . .	6735	88	4. Neizplačane obresti od glavnih		
7. Naloženi denar pri drugih			deležev	31	50
zavodih gld. 10212 05			5. Za leto 1898 predplačane obresti	8070	44
8. Nevzdržene obresti			6. Izposojilo zadrage	19000	—
od tega gld. 324 68	10536	73	7. Splošni rezerv. fond gld. 14689 85		
9. Naloženi denar v poštni			8. Specijalni rezerv. fond		
hranilnici gld. 942 40			za slučajne zgube . . . 65495 25	80185	10
10. Nevzdržene obresti			in ker se je dal osta-		
od tega 6 82	949	22	nek čistega dobička . 80185 10		
11. Menice, zadr. in hran. knjižice .	158	30	v znesku 9814 90		
12. Prehodni zneski	310	—	vsled sklepa obč. zbora		
13. Gotovina dne 31. decembra 1897	22902	29	k poseb. rezerv. fondu,		
			znašata oba rezerv. fonda		
			vkup gld. 90000—		
			9. Penzijski fond za uradnike . . .	2385	02
			10. Čisti dobiček leta 1897	12519	03
	946909	85		946909	85

Denarni promet v l. 1897 znašal je gld. 1,550.757 97 Oba rezervna zaklada znašata koncem l. 1897 gld. 90000.

V Ptui, dne 7. marca 1898.

Jurca Andrej s. r., ravnatelj.

Dr. Ploj Jakob s. r., dr. Jurtela Franc s. r., Ožgan Simon, s. r., Mikl Tomaž, s. r., Brenčič Miha s. r.,

Zelenik Jože s. r., odborniki.

(83) 3—3